

SEPTEMBER 1994
VOL. LIX, NO. 9

RECEIVED

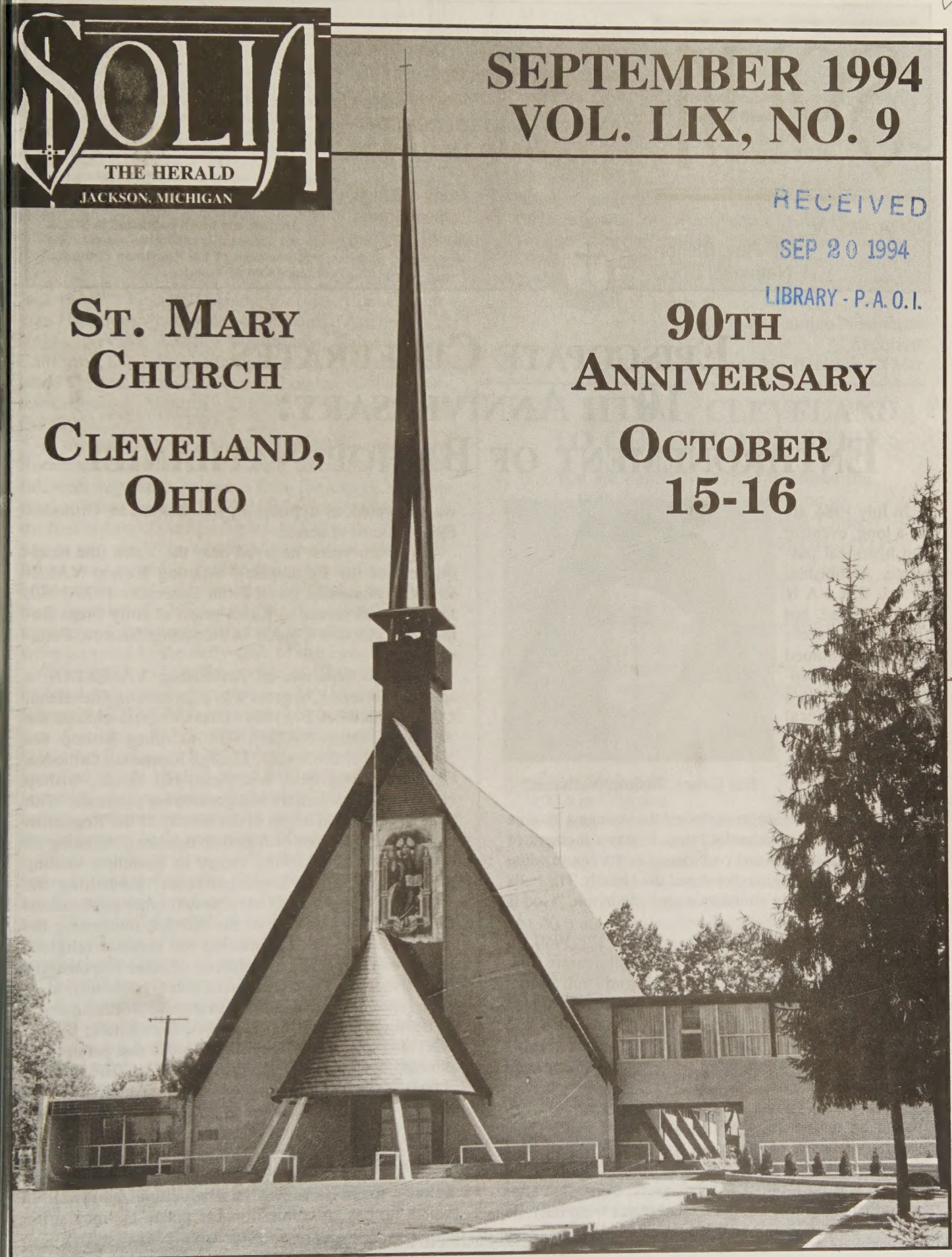
SEP 20 1994

LIBRARY - P. A. O. I.

**ST. MARY
CHURCH
CLEVELAND,
OHIO**

**90TH
ANNIVERSARY**

**OCTOBER
15-16**

SOLIA

THE
HERALD

BUSINESS MANAGER:

Dinu Cruga

ROMANIAN EDITOR:

Manuela Cruga

ENGLISH EDITOR/SECRETARY:

Rev. Dn. David Oancea

STAFF:

V. Rev. Fr. Roman Braga

Rev. Fr. Remus Grama

Mark Chestnut

Florence Sirb

CHAIRMAN:

Rt. Rev. Bishop
Nathaniel Popp

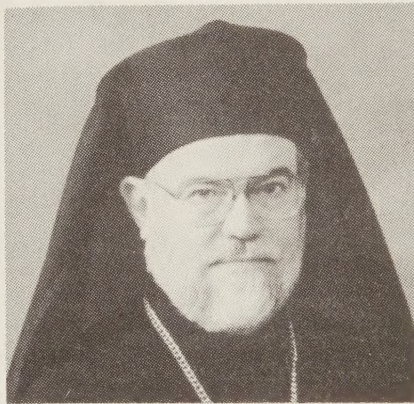
SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$12.00 per year: United States, \$14.00 per year: Canada, and \$16.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2522 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Second-class postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907.

POSTMASTER: Send address changes to:
SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in **SOLIA** do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

EPISCOPATE CELEBRATES 10TH ANNIVERSARY: ENTHRONEMENT OF BISHOP NATHANIEL

In July 1984, after a long, eventful and historical pastorate, Archbishop VALERIAN (Trifa) retired, but the Episcopate's activity continued unabated. On September 20, 1980, a special Electoral Congress convened in Cleveland, Ohio, and elected an Auxiliary Bishop.

His Grace, Bishop Nathaniel

Unanimously, that Congress elected the youngest of three candidates, Father Nathaniel Popp. It was a moment of great enthusiasm, joy and confidence in the future when the newly-elected hierarch entered the church. The bells rang, and all those in attendance sang the hymn, "God is with us!"

The new hierarch was born on June 12, 1940, in Aurora, Illinois, the son of Romanian immigrants from Northern Transylvania. He graduated from High School in East Aurora, and then attended St. Procopius College in Lisle, Illinois. In 1966, he graduated from Gregorian University in Rome, Italy. After graduation, he was ordained a priest by the Byzantine Catholic (Uniate) rite Bishop, Vasile Cristea.

From a very young age, the future hierarch was attracted by the teaching of the Orthodox Church. This was not unheard of, because, for example, the great Transylvanian hierarch, Metropolitan ANDREI de Saguna, was born into a Uniate family. Sometime after Fr. Nathaniel returned to the United States from Italy, he

was accepted as a priest in the Romanian Orthodox Episcopate of America.

For seven years, he lived near the Vatra (the headquarters of the Episcopate), assisting Bishop VALERIAN in numerous ways. From December 1975-1980, Fr. Nathaniel served as parish priest of Holy Cross Romanian Orthodox Church in Hermitage/Sharon, Pennsylvania.

After the departure of Archbishop VALERIAN, a special Electoral Congress was convened in Cleveland, Ohio, on October 20, 1984. That Congress elected the Auxiliary Bishop NATHANIEL as ruling Bishop. On November 17, 1985, at St. George Romanian Orthodox Cathedral, Southfield, Michigan, His Grace, Bishop NATHANIEL solemnly inaugurated his pastorate. With that, a new period began in the history of the Romanian Orthodox Episcopate of America. Besides continuing all of the work of assigning clergy to churches, visiting parishes, answering correspondence, publishing the "Solia" newspaper and Calendar and other publications for the spiritual welfare of the faithful, overseeing the national auxiliaries, maintaining the summer religious education camps, and a multitude of other responsibilities, Bishop NATHANIEL faced a new phenomenon - a resurgence of Romanian immigration to North America.

During these first ten years of his pastorate, Bishop NATHANIEL experienced first hand the patterns of development of ethnic groups in America. The flood of Romanian newcomers entering North America during the 1980's (50,000) has tested sociologists' conclusions about how the new immigrants act and develop an identity in a new environment. The sociologist, Erich Fromm stated: "This identity...gives the individual security. He belongs to, he is rooted in a structuralized whole in which he has an unquestionable place. He may suffer

from hunger...but he does not suffer from the worst of all pains, complete aloneness and doubt."

In an effort to pastor this "new" flock arriving in America, so that they would not feel alone and have the opportunity to worship God in an Orthodox Church, the Bishop spearheaded the mission program which seeks to establish mission communities wherever pockets of Romanians are settling. Many of the newcomers, raised under communism and its atheistic system, need to know the basics of the Christian faith, because their exposure to the Church and its holy services was close to non-existent or of a negative character. Mission parishes seek to draw together the Romanian community in various areas, as has been already done in the following places: Jacksonville, Florida; Orlando, Florida; Atlanta, Georgia; Hazleton, Pennsylvania; Phoenix, Arizona; Las Vegas, Nevada; Seattle, Washington; Palm Springs, California; San Jose, California; Tustin, California; Portland, Oregon; Houston, Texas; London, Ontario; Ottawa, Ontario; Montreal, Quebec; Vancouver, British Columbia.

In the early 1900's, due to historical circumstances, Romanian Orthodox parishes were formed by the faithful, with very little guidance from the clergy. For this reason, when Bishop POLICARP Morusca arrived as the first bishop of the Episcopate, he had to say: "I accept you as you are." The new mission parishes were established very carefully, guided during the difficult period of formation, and made aware of their rights and obligations upon being admitted into the Episcopate. This fact represents a significant difference from the way parishes were accepted in the early days of the Episcopate.

In an effort to help the people of Romania after the national anti-communist uprising in December 1989, Bishop NATHANIEL established a Department of Christian Assistance. Within this department he formed the "Help for Romania" (HFR) program which to date has provided goods totaling over \$45 million in value to hospitals, nursing homes, orphanages, educational institutions, churches, monasteries, and to individual families in need of basic necessities. His leadership and the spiritual and financial support of the faithful in America attest to the emphasis the Episcopate has put upon the need to practice Christian love through charitable activities. The spiritual aspect of assistance is also visible in the mission trip of 6 priests to Romania in August 1992 to preach the Gospel to anyone who would listen.

Through the practice of Christian assistance to Romania, the Episcopate's relations with the Church in Romania were renewed, normalizing communication channels and bringing formal recognition of the canonical and administrative status of the Episcopate in the eyes of the Patriarchate. This relationship also helped affect a reconciliation of long-standing differences between the Romanian Orthodox Episcopate of America (Orthodox Church in America) and the Romanian Orthodox Archdiocese in America and Canada (Patriarchate of Romania), leading to full normal ecclesial relations in July 1993.

During 1984-1994, under the spiritual leadership of His Grace, Bishop NATHANIEL, the Romanian Orthodox Episcopate of America has developed and continued to fulfill its mission. The diversification of the Episcopate's functions has made necessary the initiation of a plan to construct a new administrative center at the Vatra. This important and ambitious project will become a reality due to the generous donation of a well known benefactor of the Romanian-American community, Mrs. Rucsanda Sarbu de Bota.

With a 65 year old history and a distinct Romanian-American character, the Romanian Orthodox Episcopate of America can fully participate in the religious life of America, preserving its unique and specific heritage now and in the years to come. ✱

Alexandru Nemoianu
Archivist
Romanian-American Heritage Center

ST. MARY - CLEVELAND TO CELEBRATE 90TH

You are cordially invited to attend the
90th Anniversary Celebration of
St. Mary's Romanian Orthodox Church
3256 Warren Road, Cleveland OH 44111

Schedule

Saturday, October 15

- 5:00 p.m. Traditional greeting of His Grace, Bishop Nathaniel
- 5:10 p.m. Parastas for the founders, benefactors and all members fallen asleep in the Lord
- 5:30 p.m. Great Vespers
- 6:30 p.m. Buffet/Dance and Program in the Social Hall

Sunday, October 16

- 9:00 a.m. Matins
- 9:45 a.m. Entrance of the Bishop
- 10:00 a.m. Hierarchal Divine Liturgy
- 12:00 noon Reception for Honored Anniversary Couples and Dignitaries in the Bobby Dumetroff Hall
- *1:00 p.m. Festive Banquet in the Social Hall

**(Reservations required - Deadline: September 30)*

Reservations: Pauline Trutza - (216) 221-2435
Dave Salanty - (216) 572-8375 or Church Office (216) 941-5550

**OCTOBER ISSUE
DEADLINE**
September 16

CAMP VATRA FOR JUNIORS 1994

All was ready for this year's Junior Camp, except for the fact that no one had volunteered to cook even by the time of the Church Congress, one week before camp was set to begin. At the Church Congress, Preoteasa Rosco made an appeal for help to assist a possible volunteer that may be convinced to come out of retirement if she had help. Two people volunteered, so yours truly [Leona Barbu] went to camp, as I couldn't let the children and staffers down. Incidentally, my first camp was in 1971 when I was called to fill in as cook because again, no cook would be there due to illness.

Our children were ages 10-13 years old, many away from home for the first time, making camp a new adventure. What is a day at camp like? The bell rings at 7:30 a.m. to get ready for 8:00 a.m. morning prayers in the chapel, flag raising, breakfast, room clean up, then religious education classes. Lunch followed morning classes at 1:00 p.m. Following lunch, campers had chores to accomplish. By 3:00 p.m., everyone was ready for activities which included sports on the grounds, visits to the mall, laundromat, and the Detroit Zoo. When no activity was planned, campers had free time to write home or study. Evening prayers began at 5:30 p.m. followed by supper. After supper, campers enjoyed choir rehearsal, followed by games, volleyball, soccer and basketball. 9:30 p.m. signaled snack time, and campers had to be in the dormitory by 10:00 p.m.

Mr. Paul & Mrs. Sylvia Costea were the dorm parents. Nurse Donna Freudig of Philadelphia returned to camp for the fourth year in a row. Classes were taught by Fr. Remus Bleahu, Deacon John Schmidt and Ps. Mary Ellen Rosco. Fr. Constantin Tofan, as Spiritual Advisor, was available to help wherever and whenever needed. Mrs. Catherine Jones, a music teacher from Philadelphia, taught the choir. Emily Frow of Saint Louis was assisted by Fr. Tofan in arts and crafts.

Financial matters were handled by Assistant Camp Director, Mr. Mark Chestnut; and, the Assistant Camp Administrator, Dn. David Oancea, made sure all our needs were taken care of.

No camp can function without our young counselors.

These young men tended to maintenance, shopping and help with the games, etc.: Tom Rosco, Remus Bleahu, Joe Patyna and part-timer, John Lazar. Our junior counselor was Nicholas Jones from Philadelphia, son of Catherine Jones.

Our dining room hostess was Rebecca (Becky) McMahon, supervising the serving of the meals, clean up of dining room and kitchen, assisted by Lucretia Bleahu, Jennifer Roman and Ellen Schmidt.

Returning to camp to cook after retiring in 1990 was no problem except that my age and aches and pains slowed me down a little. My most sincere appreciation and thanks to Mr. Vasile Gheorghiu from Holy Cross parish, Hermitage, Pennsylvania, and Mrs. Cecelia Stewart Derstine of Philadelphia and Ps. Sylvia Pacurar of Windsor, Ontario. Together, we were a good team. I wouldn't have made it without their help, the dining room girls and the boys.

Bishop NATHANIEL had a very full out of town schedule, but he shared his time with the campers during the week.

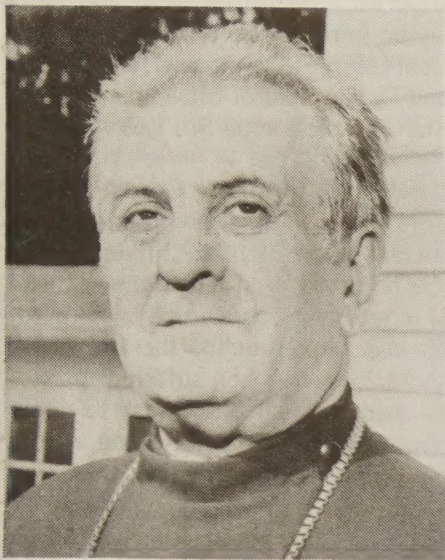
Fr. Professor Mircea Pacurariu, Dean of the Theological Institute in Sibiu, Romania, with his Preoteasa Minerva, visited the camp with Archimandrite Roman Braga and his niece, Dr. Zica Preda of Romania.

Final closing ceremonies on Saturday, July 23rd, began with Hierarchal Divine Liturgy. Following the service, parents and campers were treated to a brunch in the Tower Pavillion, where the campers' art work was displayed for viewing. Bishop NATHANIEL and Preoteasa Mary Ellen presented campers and staff with certificates, a book entitled **Challenge Questions on Orthodoxy for Students**, and an icon of the North American saints.

What a tremendous task involving months of planning. Do we really appreciate the effort involved to carry out the summer camps? Our prayers for Bishop NATHANIEL and Director Preoteasa Rosco and all volunteers that God may bless them so that they may continue in the future.

Cont. on page 12

45 YEARS OF PRIESTHOOD

On Sunday, August 21, Fr. Nicolae Marioncu, Dean of the Canada Deanery, celebrated the 45th anniversary of his ordination to the Holy Priesthood. Clergy and faithful from Regina and surrounding areas honored Fr. Marioncu with a barbecue at the Orthodox Christian Centre (Camp Qu'Appelle).

V. Rev. Fr. Nicolae Marioncu

Fr. Marioncu was born on February 9, 1927, in Glogoni, Panchevo, Yugoslavia. He immigrated to the United States in 1965, later going to Canada where he became a citizen. He was educated in Yugoslavia and attended the State Teacher's College in Varset, Yugoslavia. He studied Theology from 1946-49 at St. Sava Theological Seminary in Belgrade, Yugoslavia. In 1989 he became the Administrative Dean of Western Canada and in 1990 became the Dean of Canada. He is also the Pro Tem Vicar of Canada.

In 1948, Nicolae Marioncu married Maria Dragila (+1989). They had three daughters: Ophelia, Anna and Elena. In 1949, Fr. Marioncu was ordained a priest in St. Simeon Chapel, Belgrade, by Metropolitan VISARION (Kostich). He served in Worcester, Massachusetts (1965-72); Holy Trinity Church, Miami, Florida; and St. John the Baptist Church, Woonsocket, Rhode Island. From 1978-90, he served St. Elijah's Church in Lennard, Manitoba, as well as the parishes in Shell Valley, MacNutt, Blue Wing and Canora. Since 1990, he has served the parishes of Descent of the Holy Spirit/Sts. Peter & Paul, Assiniboia/Flintoft, Saskatchewan. He now resides at the Orthodox Christian Centre, Ft. Qu'Appelle, Saskatchewan.

May God grant Fr. Nicolae Marioncu many more healthy years of service! ✱

MOVING?

Send your change
of address to:

**ROEA, PO BOX 185
GRASS LAKE, MI 49240-0185**

CONVOCATION ORTHODOX BROTHERHOOD U.S.A.

In accordance with Article III, Sections 1 & 2, of the By-Laws of the Orthodox Brotherhood U.S.A., the 27th Annual Conference of the Brotherhood is called for **Saturday, October 8, 1994**, at Presentation of Our Lord Orthodox Church, 3365 Ridgewood Road, Fairlawn, Ohio 44333-3197. Telephone: (216) 666-8054.

Note: Every member of the Brotherhood is eligible to be a delegate to the Conference.

+NATHANIEL, Bishop

**John P. Stanitz
President**

**Mary Jane Calin
Secretary**

CONFERENCE INFORMATION

Accommodations:

Holiday Inn - Akron/Fairlawn
4073 Medina Rd. (I-77 & Rt. 18)
Akron, Ohio 44398
(216) 666-4131

Reservation Deadline: September 23

Room rate: \$50.00 (when you mention "Orthodox Brotherhood Conference")

SCHEDULE

All Saturday/Sunday activities will be held at the church.

Friday, October 7

7:00- 9:00 p.m. Hospitality Suite at Holiday Inn

Saturday, October 8

8:00 a.m. Continental Breakfast/Registration

9:00 a.m. Conference called to order

12:00 noon Lunch

1:00 p.m. Conference reconvenes

4:00 p.m. Memorial Service, Great Vespers, Installation of newly elected officers

6:15 p.m. Social hour

*7:00 p.m. Dinner (by reservation only
- see below)

8:30 p.m. Dance - Romanian & American music (Semi-formal. Dance only - \$7.00 per person)

*Dinner reservations:

Contact Diane Kisbac - (216) 864-4425
\$25.00 per person - Deadline: September 28

Sunday, October 9

9:00 a.m. Matins

10:00 a.m. Hierarchal Divine Liturgy

12:30 p.m. Ak-ROY Brunch

PRIESTS OF GOD Most High

"Let your priests be clothed with righteousness and let your saints shout for joy" (Psalm 132:9).

A true shepherd of his flock, a true father of his people, will live on in their grateful memory even after his death. They will extol him; and the less he cares to be extolled here on earth on account of his zealous labors for their salvation, the more his glory will shine even after his death: even after he is dead, they will speak thankfully of him. This is the glory of those who labor for the good will of all (St. John of Kronstadt, **Counsels on the Christian Priesthood**, (Crestwood, N.Y., 1994, p.91).

During this bicentennial year of Orthodoxy in North America, we will see the canonization of four new American saints. All of them served as missionaries, spreading the Orthodox faith in the land of America. It is also noteworthy that all four of our new saints were married priests; the witness of their lives and their priestly service can serve as an inspiration for us today as we consider the place and ministry of the parish priest in the midst of his flock.

Saint Alexis Toth, who was canonized on May 29-30 at Saint Tikhon's Monastery, was a Byzantine Catholic priest from present-day Slovakia who was sent to serve in America in the late 19th century. Once here, he followed the long-standing desire of his heart — to return to the Orthodox Church — and he spent the rest of his life working among his fellow Little Russians, facing many obstacles, often misunderstood and rejected, in hardship and in want. But by the end of his life his example and his tireless preaching of the truth led thousands of former Uniates to return to Holy Orthodoxy.

Fr. Iakov (Jacob or James) Netsvetov was the first Native American to be ordained an Orthodox priest. For 16 years he served a parish consisting of islands stretching over 2,000 miles in the Aleutian chain. Then, because he was a widower and free of family responsibilities, he was sent as a missionary to the Yukon delta; although he longed to enter the monastic life, he obeyed. For the next 36 years he ministered to the people of his vast missionary territory under incredibly difficult physical conditions, which destroyed his health but not his love for God and for the people he served. He will be canonized in Alaska this coming October.

Frs. Alexander Hotovitsky and John Kochurov were both born and educated in Russia and joined the American Mission in 1895. Both worked zealously and travelled widely to establish the Orthodox Faith in America, and after serving here for many years, both eventually returned — Fr. John in 1907 and Fr. Alexander in 1914 — to Russia, where they both received the glorious crown of martyrdom at the hands of the Communists. Indeed, Fr. John became the very first hieromartyr (clergy martyr) of the Russian Revolution. Fr. Alexander was

one of the many thousands of faithful priests, hierarchs, monastics and laypeople to suffer in the Soviet concentration camps, where he met his martyric end in the 1930's. Frs. John and Alexander will be canonized in Russia this fall. (More information on these and other American saints may be found in the booklet, *Portraits of American Saints*, ed. George A. Gray and Jan V. Bear, Diocesan Council and Department of Missions, Diocese of the West, OCA, 650 Micheltorena St., Los Angeles, CA 90026.)

These four men shared a love for the Gospel and for the American people which filled them with missionary zeal. They all knew great suffering in their lives — Frs. Alexis and Iakov were both widowed at a young age, and both served at times in great poverty and physical hardship; Frs. Alexander and John watched the Bolshevik horror engulf their homeland and then suffered martyrdom. We could find many similarities, and also many differences, in the lives of these four holy men — but there is one striking similarity which unites them: all four served God as married priests.

In glorifying these men who glorified God, the Church is providing a beautiful example to those who serve God as priests today. The priesthood is a hard calling, but also a high one. "Every priest is an apostle in his parish," (*Counsels on the Christian Priesthood*, p. 83) as St. John of Kronstadt, another saintly parish priest, writes. Looking at the lives of these priest-saints, and seeking their intercession, may our parish priests today take courage and strive to be worthy priests,

who, like the Seraphim, ... burn before the Lord with love, praise and gratitude for the wonders of his mercy and his wisdom manifested to us and in us ...

As light and heat are inseparable from the sun, so should holiness, a zeal to teach, and love and compassion for all, be inseparable from the person of the priest. For whose dignity does he bear? Christ's. With whom is he so often united in communion? Christ — God himself. Therefore, as the sun is in the natural world, so should the priest be in the spiritual world; in the midst of his flock he should be a light to all, life and warmth to all, the very soul of all (Ibid, pp. 33-4).

How does a priest become "in the midst of his flock ... a light to all, life and warmth to all, the very soul of all?" By living the life of the Church, the Body of Christ, as his own love:

With the love of a mother — rather, with the love of God — the Church bears us up in her arms every day, never ceasing to lift up her prayers to the Lord for us all, in the evening, at night, in the morning, and in the middle of the day. She teaches us, cleanses us, heals us, hallows and strengthens us, guides us in the path of salvation and life eternal. Blessed are those priests who understand this life, who understand this care of the Church for the salvation of her children, and who try to make their

Cont. on page 12

GOLDY SCHOLARSHIPS AWARDED

The Episcopate is pleased to announce the recipients of the 1994 Dumitru Golea Goldy-Gemu Scholarship for students pursuing undergraduate degrees. Two scholarships of \$1,000 each are being awarded this year. Congratulations and all good wishes to the recipients!

Alexis Sandru, daughter of Nick & Julia Sandru, North Canton, Ohio, has completed her first year of study at Wittenberg University, Springfield, Ohio, earning a 3.5 grade point average. She plans to seek either a Bachelor of Science in Biological Sciences or a Bachelor of Arts degree. In any case, her goals are to succeed academically and socially, by

Alexis Sandru

participating also in athletics (tennis), student government and a sorority. Her life-long goal is to be able to help those less fortunate than herself. Alexis is a member of St. George Church, Canton, Ohio.

Melissa Wright

well as in academics. At school, she was a member of the French club, Choir, and National Honor Society. She volunteered at Cuyahoga Falls General Hospital where she received the "Excellence in Volunteering Award". Melissa attends Presentation of Our Lord Church, Akron, Ohio, where she is an active member of Ak-ROY.✽

Melissa Wright, daughter of Wayne & Lenora Wright, Uniontown, Ohio, was graduated from Cuyahoga Falls High School in May with a 4.0 grade point average. She plans to attend Baldwin-Wallace College, Berea, Ohio, in the Autumn of 1994, in order to pursue Pre-Medicine studies. Melissa excelled in extra-curricular activities as

ARFORA ALMANAC

September, 1994

Dear Sisters and Supporters of ARFORA:

We have wonderful news to report. The St. Mary's ladies auxiliary in Chicago has finalized their work on the 1994 Congress and reports a net profit of over \$10,000. This is a wonderful accomplishment. We on the Board would like to congratulate them — the committee, the parish council, the priest and all the parishioners — on a wonderful event and for the great hospitality they showed all of us. Thanks again.

We would like to thank the church members — ladies, gentlemen and priests — for responding to the appeal of the camp directors at Vatra Romaneasca and Fort Qu'Appelle — Psa. Mary Ellen, Alex Holovach and Fr. Dan Nenson — to help them look after the needs and religious education of our children this summer. Thanks also to the instructors, cooks, house mothers and fathers and the myriad of workers required for this annual activity.

The month of September brings us back into our routine — family routines get back to normal, work schedules also normalize, A.R.F.O.R.A. routine comes back into gear as we look forward to another successful year. We hope everyone continues with the work we do for the Church. We also hope that more ladies auxiliaries will make a special effort to support the Episcopate on **Auxiliary Sunday**, which is our yearly obligation to financially support the Episcopate. However, the first event of this new year is in October. The **St. Paraschiva Mission Project** in support of new missions under the jurisdiction of our Episcopate falls in October. Please plan now for this event.

I would like to take this opportunity to make a special appeal to all ladies auxiliaries and missions. It has been very difficult to communicate with some of you, because we don't know who your president is or what her address is. Please help us by sending this information to the A.R.F.O.R.A. Secretary, Mrs. Kae Banda, 205 20th Ave. E., Regina, SK S4N 1J5.

Best wishes for a successful year and God bless us all.✽

(Dr.) Eleanor Bujea, President

CLERGY CHANGES

Morris, Rev. Hieromonk Joseph is assigned as Parish Priest of Holy Cross Church, Hermitage, Pennsylvania, effective September 1, 1994.

Stanciu, V. Rev. Fr. Panteleimon, is released from duties as Parish Priest of St. George Church, Canton, Ohio, effective September 1, 1994.

St. George Romanian Orthodox Church, at 66-99 Forest Avenue, Ridgewood, New York, and served by Rev. Fr. George Schiop, was accepted as a member of the Romanian Episcopate at the Annual Church Congress on July 1, 1994. ✽

NEW CHURCH CONSECRATED

St. Nicholas, Alliance, Ohio

On the day prior to the consecration of the newly-built church of St. Nicholas in Alliance, Ohio, His Grace, Bishop NATHANIEL celebrated a vesper service in the social hall. Assisting him were: V. Rev. Frs. L. Lazar, P. Stanciu, C. Tofan, R. Grabowski; Hieromonk Joseph Morris, and Rev. Frs. D. Calciu, E. Rosu, and R. Samoila (parish priest). A lenten dinner was served following the service, and preparations were made for the consecration of the church on Saturday. Over 100 people attended the vesper service.

At 9:00 a.m. on Saturday, July 16, Bishop NATHANIEL officiated the service of Consecration assisted by: V. Rev. Frs. Lazar, Tofan, Stanciu, Grabowski; Hieromonk Joseph, and Rev. Frs. Calciu, G. Carstea, Rosu, Romulus Bleahu, I. Pac-Urar, Samoila and Archdeacon Paul Yova.

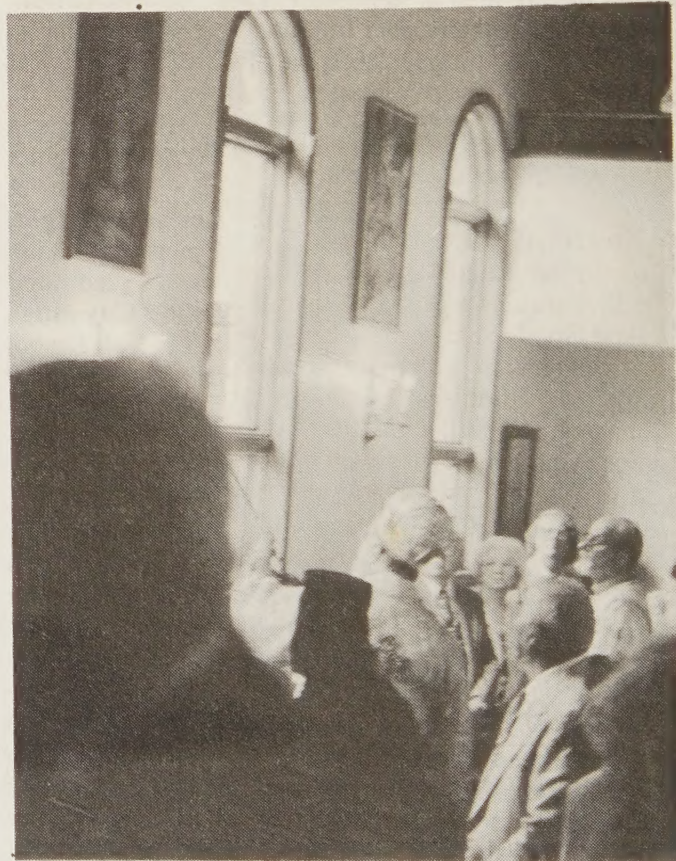
The Hierarchal Divine Liturgy immediately followed the service of Consecration, during which a daughter of the parish, Karen Acampora, sang the Lord's Prayer. His Grace, Bishop NATHANIEL, preached about the importance of consecrating a church and its significance in the life of the whole Church.

A festive banquet followed the Liturgy, attended by approximately 400 guests. Speakers included: G.V. Calesi, Master of Ceremonies; Aurel Bosca, Parish Council President; Fr. Ray Samoila, Parish Priest; and His Grace, Bishop NATHANIEL. The Circle 2 ladies prepared and served the meal, which was followed by entertainment and dancing to the music of the Vic Rogers orchestra. Mention must also be made of Leo Grove, past Parish Council President of St. John Church, Salem, Ohio, and Nick Gavrilă, past President of the Parish Council of St. Nicholas, under whom the building of the new church commenced.

We the Parish Council and members of St. Nicholas offer our sincerest thanks to all the people who attended this special occasion. We appreciate your presence and support. God bless all of you. ✱

Bishop NATHANIEL seals the relics into the altar table.

Bishop NATHANIEL anoints the walls of the church with Holy Chrism.

PARISH BULLETIN NOTES

Falls Church, VA. St. Mary. We successfully sponsored a food booth at the Viva Vienna Fair. ... Our congratulations to several outstanding people: George Davis who finished in the top 10 out of 36,000 competitors in the Johns Hopkins U. Talent Search Program and earned summer scholarships to George Washington U.; Jeremy Knibbs who graduated from high school; and Julia Yuskavage whose original music, "Magic Star," was selected as a blue ribbon winner in the composition festival sponsored by the N. Virginia Music Teachers Assoc. ... We had an enjoyable outing at Wolf Trap Farm where we picnicked and listened to the National Symphony Orchestra.

Warren, MI. Descent Holy Spirit. We thank the donors of the Romanian and American flags now on display in our church. ... We all had a great time at our Annual Picnic enjoying the good food and the lively dancing to fine orchestral music.

Woonsocket, RI. St. John. We were blessed to have a visiting homilist, Fr. Themistocles, a Greek Orthodox monk from Australia who is currently attending Brown U., who inspired us with his dynamic sermon.

Chicago, IL. St. Mary. Deacon Christopher Calin, son of Dan and Virginia Calin, was ordained to the priesthood by Archbishop PETER of New York at the Cathedral of the Protection of the Holy Virgin (OCA) on the Feast of the Transfiguration.

Merrillville, IN. Descent Holy Spirit. Our Ladies Auxiliary donated \$200 to the Episcopate and \$275 to the St. Paraschiva Mission Fund. ... Our Rummage and Baked Goods Sale was a success. All left over clothing was donated to a committee who helps the migrant workers of Northwest Indiana Farms. ... Our Spaghetti Luncheon was well attended. ... Congratulations to high school graduate Brian Denney.

Bridgeport, CT. St. Dimitrie. Congratulations to Christopher Batsu who received his B.S. degree from the U. of Bridgeport; and to Scott Cipu who tested in the top five percent of all 7th graders taking the SAT test in the John Hopkins U. Talented Youth program; and to Heather Cipu who was chosen to be goalie on the Fairfield Traveling Soccer team.

Fairlawn, OH. Presentation Our Lord. Our Annual Parish Picnic was well attended. ... Several of our children attended the Junior Camp Vatra: Tracey Sattler, Leah Paladino, Alina Tomescu, Joanna Roberts and Beverly Manthe. They all wished it lasted longer.

Dearborn Hgts., MI. Sts. Peter & Paul. At the Camp Vatra for Juniors, the Camp Director was Ps. Mary Ellen Rosco and the Staff included: Paul Costea as Dorm Father/Sports Director; Silvia Costea, Dorm Mother; Jennifer Roman, Dining Room Hostess; and Tom Rosco, Maintenance. The Campers were: Alina Costea, Christian Costea, Anca Dumitrescu, Sarah Surducan and Rebecca Turza. ... We are pleased with the donation of a large fan for use in the hall kitchen. ... Our Ladies Auxiliary hosted the ARFORA Coffee Shop during the Episcopate Church Congress.

Regina, SK. St. George. Congratulations to Jennifer Wilson who was awarded an ARFORA Undergraduate Scholarship. ... Best wishes to Fr. Mancantelli and his family in the new house they purchased. ... A barbeque was held at Camp Qu'Appelle to honor Very Rev. Fr. Nicolae Marioncu on the 45th Anniversary of his ordination to the Holy Priesthood. Many years, Father! ... Again, our church had a food booth for Buffalo Days at the Exhibition Grounds and it was well patronized. We thank all of the parishioners who volunteered their time to man it.

Elkins Park, PA. Descent Holy Ghost. Our church grounds look beautiful with the many flower beds planted by a parishioner. ... Our fun-filled picnic was enjoyed by all. ... We were well represented at the Vatra Junior Camp with Choir Director Catherine Jones, Junior Counselor Nicholas Jones, and campers Michael Jones, Christopher Jones, and Daniel Mocan.

Youngstown, OH. Holy Trinity. Our annual Episcopate Dinner was well attended. ... Fr. Bleahu spent two weeks teaching classes at Junior Camp Vatra.

Cleveland, OH. St. Mary. Our Reverse Raffle dinner was a real treat. ... Our Altar Servers had a great time on their canoeing trip to the Mohican Valley. ... For one week, we were pleased that Fr. & Ps. Grama had as guests V. Rev. Fr. Mircea Pacurariu and his wife, Dna. Ps. Minerva. He is a Doctor of Theology and Dean of the Theological Institute of Sibiu. In our Fellowship Hall, he presented a special lecture that was open to the public. ... Leona Barbu served as Chief Chef at Camp Vatra for Juniors. Campers included Jessica Andrews, Marcie Secue, Nicole Studeny and Sonia Voiculescu.

Southfield, MI. St. George Cathedral. We have received a donation of beautifully embroidered Veils for the Holy Chalice and Diskos used during the Divine Liturgy ... also two grand professional banners. ... The OCA Michigan Deanery Vacation Church School was held at our parish with 60 children participating. ... Our local chapters hosted the AROY National Board for their summer board meeting. ✱

Compiled by Florence Sirb

WORLD CHURCH NEWS

Metropolitan Theodosius Calls for Canonical Unity

Chicago, IL - His Beatitude, Metropolitan THEODOSIUS, Primate of the autocephalous Orthodox Church in America, delivered, on July 7, a powerful address at the Clergy-Laity Congress of the Greek Archdiocese, held in Chicago. He stated: "The celebration of 200 years of Orthodox faith in this part of the western hemisphere provides the appropriate context to address the issue of Orthodox jurisdictional unity in North America". He appealed for "spiritual maturity" and leadership. In conclusion, His Beatitude said: "I offer...my desire and my energy to the realization of one local and canonical Orthodox Church." (The Church Messenger, July 31).

Israel Ignores the Patriarchate of Jerusalem

Jerusalem - According to a report of "The Hellenic Chronicle," Metropolitan TIMOTHEOS, chief secretary of the Patriarchate of Jerusalem, expressed grave concerns over the exclusion of the Orthodox Patriarchate of Jerusalem from the discussions underway on the status of the places of worship in the Holy City. "According to reports, Israel, in the framework of settling the future of Jerusalem, appears prepared to grant control of Moslem religious institutions to King Hussein of Jordan, while Crown Prince Hassan of Jordan recently said Jordan and the Vatican should control places of worship in the ancient city". The Patriarchate of Jerusalem is acknowledged as the most ancient Christian institution in Jerusalem, controlling 70 percent of the Christian places of worship. There are also rumors that Israel is considering an alternative solution to allow control of the city by an inter-state committee in which the Vatican should be a member, since diplomatic relations have been re-established between Tel Aviv and the Vatican. (Hellenic Chronicle, Aug. 6)

Archbishop Valerian's Departure into Exile Commemorated

Jackson, MI - The Valerian D. Trifa Romanian American Heritage Center's "Information Bulletin" dedicated another special edition to its patron in commemoration of the 10th year since Archbishop Valerian had to depart into exile, August 1984. A major historical reevaluation of his case, which left deep scars in the soul of Romanian Americans, is made by Mr. Traian Lascu, Editor. Pages of souvenirs written with admiration by Rozeta Metes, I. Zeana, Al. Roceric and Melania Vlad are followed by the historical evaluation of his personality by Alexandru Nemoianu, who remembers the Archbishop as a "model", "unifier", a "leader of all and a compassionate friend". The "Solia" staff also offers a pious prayer for his noble soul during this commemoration.

Orthodox Education Day

Crestwood, NY - On Saturday, October 1, St. Vladimir's Seminary will host a day of education and fellowship. The theme, "The Bible in Orthodox Education and Practice", will be addressed through specific lectures by theology professors from both St. Vladimir's and the Greek Archdiocese. The day will also feature services, exhibits, food and entertainment.

Patriarch Bartholomew on Diaspora

Istanbul (OPS) - Patriarch BARTHOLOMEW I of Constantinople emphasizes in a recent interview with representatives of SYNDESMOS (the World Fellowship of Orthodox Youth), the need for Orthodox unity. Addressing further the issue of autocephaly, he also touched on the particular situation of the Orthodox Church in America (OCA), which was granted autocephaly by the Moscow Patriarchate in 1970. He said that relations between the Patriarchate of Constantinople and the OCA were "very positive" and that the Holy Synod of the Patriarchate was currently studying some "clarifications" from the OCA. "One possible solution to the problem, the Patriarch said, could be if the OCA ceased to use the term "autocephalous" and the formal process of local autonomy was begun again in consultation with all Orthodox America" (Path of Orthodoxy, July-August, 1994).

Greek Orthodox Biennial Clergy-Laity Congress

Chicago, IL - The highest legislative body of the Greek Archdiocese of North and South America, known as the Clergy-Laity Congress, assembled the weekend of July 4-7 in Chicago, Illinois. Of particular interest was the spiritual direction of Church life in the 21st century, the retention of the youth in the Church, interchurch marriages and stewardship programs. Metropolitan SPYRIDON of Italy, who represented Patriarch BARTHOLOMEW I, offered a most powerful address. He stressed the particular role American Orthodoxy could have in the renewal of world-wide Orthodoxy; and, he criticized nationalism in the Church all over the world, stating that the Patriarch BARTHOLOMEW wants to "cut the Gordian knot of nationalism". The speaker warned that "there is nothing wrong in preserving our cultural identity, but that everything is wrong in sacrificing or subordinating our spiritual identity". Metropolitan SPYRIDON praised SCOBA's existence and actions, especially the International Orthodox Christian Charities (IOCC). He also said: "The time of Orthodoxy has arrived ...and you in the Americas are called upon to lead the way". Over 2,000 delegates were in attendance (The Church Messenger, July 17).

Cont. on page 13

ONE THING WE STAND FOR

by Stephen Roberts

In addition to the many other affirmations that we make in the Creed, we can affirm that one thing we stand for as Orthodox Christians is prayer. What the Biblical scholar Joachim Jeremias had to say about our Lord, that "Jesus came from a people who knew how to pray," applies (ostensibly) to pious Orthodox Christians, who came out of a tradition of prayer represented in the recent past by the likes of Xenia of Saint Petersburg, Seraphim of Sarov, Theophan the Recluse, and Silouan of Mount Athos. Prayer has always been regarded in the Church as one of the chief and proper activities of baptized Christians.

When it comes to the matter of prayer, though, we very likely do not deserve the reputation of our ancestors in the Faith. Do any of us pray too well? Rather, it is to our shame that so few of us are clear about praying, about how to cultivate prayer, about what prayer entails, in spite of the multitude of resources at our disposal in this country. Not only do we fail so often to redeem the time in prayer outside of the time appointed for the Church's liturgies (Divine Liturgy, Presanctified Liturgy, Vespers, e.g.); but even when we are called together and assembled as the Body of Christ in liturgy (**leitourgia** — "the people's work"), we are unsure how to go about our common task as a community of pray-ers.

What we started out with above — "we stand for prayer" — is one of the specific things that we do well to keep in mind (with a different literal meaning) as we consider taking up the challenge to pray and, God willing, one of the things we keep in mind as we pray. **We stand for prayer** — that is, we pray standing, at least when we are not kneeling or prostrate. "We pray standing" goes for prayer both inside and outside of liturgy but applies especially and particularly to liturgical prayer.

Listen for a few moments to some testimony from the Church's history:

"Watch therefore, and pray always that you may be counted worthy to escape all these things that will come to pass, and to stand before the Son of Man." (Luke 21:36)

"On the day called Sunday there is a meeting in one place of those who live in cities or the country, and the memoirs of the apostles or the writings of the prophets are read as long as time permits. When the reader has finished, the president (of the assembly) in a discourse urges and invites us to the imitation of those noble things. Then we all stand up together and offer prayers ..." (Apology I, 67 of Justin Martyr, c. AD 155)

"We all stand for prayer on Sunday, but not everyone knows why. We stand for prayer on the day of the Resurrection to remind ourselves of the graces we have been given: not only because we have been raised with Christ and are obliged to

seek the things that are above, but also because Sunday seems to be an image of the age to come." (On the Holy Spirit, 66 of Basil the Great, c. AD 375)

"He who has been raised up (i.e., a newly baptized Christian) must stand for prayer, since when one is risen one stands upright. He who has died and been raised up with Christ will therefore stand upright." (Apostolic Constitutions, VII, 45, 1, c. AD 380)

"The cry 'Stand up' (as at the beginning of the Anaphora, following the Creed: "Let us stand aright! Let us stand with fear! ...") is also an exhortation. It warns us to be ready for battle when he hold converse with God and assist at the holy mysteries. There must be no inattention; we must act with fervor and all reverence, and in this manner look, listen, and pray throughout the service. The first sign of this fervor and devotion is the uprightness of our bodies; we do these things standing on our feet, not sitting down. This is the attitude of suppliants, this is the attitude of servants whose eyes are intent on the will of their master waiting to do him instant service and ready to perform at once any order which may be given. ..." (Commentary on the Divine Liturgy, 21 of Nicholas Cabasilas, c. AD 1360)

A similar testimony, though different in form, comes from the Church's icons. Look at the depiction of the human form in icons and you see a predominance of figures portrayed in a standing position. We do sometimes find seated figures in icons, but most often when figures are seated, they are **in glory** (Christ enthroned, e.g.) or are engaged **in work** (Saint George astride his horse, an evangelist or hymnographer seated at a writing table); and even when a central figure is itself not portrayed standing, notice that the figures of attendants are very often grouped all around in standing positions, often engaged in prayer or veneration. We would be hard pressed to think of a single holy image that depicts a seated figure at prayer.

The Divine Liturgy offers its own testimony concerning prayer and standing. — What is it we are doing in the Divine Liturgy? In the words of the Liturgy of Saint Basil, we are proclaiming the Lord's Death and confessing His Resurrection. — But can any of us dare imagine that we would make this proclamation and this confession by pulling up comfy chairs to the foot of Golgotha, or that we would lounge around the sealed tomb waiting for the stone to be rolled away? or that we would just sit there when the empty tomb was revealed? In the Divine Liturgy (and not only at Pascha), we become witnesses to and participants in the unique and holy events of Christ's Passion and Resurrection; Christ is not offered

Cont. on page 13

MORE PROGRESS IN KITCHENER

A photo from the end of June show the outer structure of the new St. John Church in Kitchener, Ontario, progressing toward completion. ✱

This view from the front highlights the completed dome topped with a cross.

CAMP *Cont. from page 4*

1995 - Plan your time so you too may be a volunteer, giving a little extra for a good cause.

Students who attended the camp include the following: Steve Brown, Chicago, IL; Adrian Bucur, Morton Grove, IL; Scott Cipu, Fairfield, CT; Christian Costea, Dearborn Hts., MI; Andrei Ilioviciu, Lisle, IL; Christopher Jones, Philadelphia, PA; Michael Jones, Philadelphia, PA; Nicholas Lazar, Southfield, MI; Ciprian Marinescu, Chicago, IL; Drazan Milojevic, St. Louis, MO; Daniel Mocan, Philadelphia, PA; Dan Muntean, Schiller Park, IL; Christopher Riniosu, Chicago, IL; Thomas Robertson, Oakton, VA; Ciprian Rusu, Round Lake Beach, IL; Armand Scala, McLean, VA; Bogdan Stroe, Chicago, IL; Cosmin Stroe, Chicago, IL; Ioan Susan, Chicago, IL; Andrew Webster, Dale City, VA; Jonathon Wey, Indianapolis, IN; Jessica Andrews, North Olmsted, OH; Alexandra Antonescu, Youngstown, OH; Jordan Bangert, Indianapolis, IN; Alina Costea, Dearborn Hts., MI; Cynthia Cutshall, Canton, OH; Cynthia Dimitriu, Youngstown, OH; Anca Dumitrescu, Livonia, MI; Doris Iordache, West Bloomfield, MI; Ana Lazar, Southfield, MI; Beverly Manthe, Akron, OH; Emilie Mitescu, Clearmont, CA; Lia Paladino, Annapolis, MD; Simona Popovici, St. Louis, MO; Joana Roberts, Norton, OH; Rebecca Rogozan, Livonia, MI; Tracey Sattler, Doylestown, OH; Marcie Secue, Westlake, OH; Nicole Studeney, Fairview Park, OH; Sarah Surducun, Dearborn,

PRIESTS

Cont. from page 6

own the spirit of the caring Church, who try to live by it, to breathe by it, inside and outside the church; blessed are those who therefore offer prayers and praises, and celebrate the divine services of the Church, with real attention and devotion, mindful that through this they will save both themselves and their flock! (Ibid., pp. 63-4).

We laypeople, knowing that our priests are striving to imitate Christ by laying down their lives in serving us, can share in their ministry by helping, supporting and praying for both them and their families. We can do much to help our parishes become close and loving families with the priest as beloved and respected father, as someone who keeps watch over our souls "joyfully, and not sadly" (Heb. 13:17). We do not need to feel any kind of false tension between priests and laity; God is one, and the Church is one, but the ways of service are many and varied. Our priests serve God in the way to which He has called them, and the laity also serve, each one in the unique way to which he or she is called by God. And we pray that we will all together help one another enter in the Kingdom of Heaven.

If we think a certain priest has many faults, let us not undermine him with criticism or judge him — after all, we could be mistaken in our thoughts about him — but let us all the more compassionately pray for him and support him. If we believe that we see a priest fall, even seriously, we do not need to be scandalized or doubt the value of his priesthood, for we know that while the priesthood is borne by men, who like all of us, have human weaknesses, yet the power of the priesthood is given through the Holy Spirit, Who "heals what is infirm and completes what is lacking" (service of Ordination). The priest does not possess any authority or power of his own, but he acts with authority and power because it is God Who acts through the priest for the salvation of us all; as St. John of Kronstadt writes with great humility about himself,

By myself I am nothing, but by the grace of the priesthood I become the means of healing. Through me the grace of the Holy Spirit gives new life; through me the grace of the Holy Spirit gives the Body and Blood of Christ to the faithful in the eucharist, uniting them with God; through me the grace of the Holy Spirit sets them free from their sins, and opens to them the way to heaven. How venerable, then, is the office of a priest! How many blessings the Creator and Redeemer of humankind pours upon us through his priests! (Ibid., p. 34) ✱
Reprinted from "Life Transfigured," Summer 1994.

MI; Maria Susan, Chicago, IL; Alina Tomescu, Akron, OH; Rebecca Turza, Canton, OH; Sonia Voiculescu, Brunswick, OH; Abigail Wey, Indianapolis, IN. ✱

Leona Barbu

Church of England Pays Departing Priests

London - Since the Church of England accepted ordination of women, a large exodus of formerly Anglican clergy is noted toward the Catholic and in some cases the Orthodox Church. The Church Commissioners, who administer the Church of England, will have to pay over £3 million a year over the next three years to compensate departing clergy. They all either "resigned or indicated their intention to do so because they cannot in good conscience continue to serve in a Church which ordains women priests." These figures are in line with Roman Catholic estimates. Legislation approved by the Parliament provides for such stipends for the active priests who resign on the above grounds, while those over age 50 are in effect given early retirement. (EPS)

Daco-Romanian and Romanian Saints

Iasi, Romania - A new book on the Romanian listing of the lives of over 50 saints was recently published by the "Trinitas" Publishing House in Iasi, Romania. Authored by Fr. Mircea Pacurariu, an acclaimed Church historian and Dean of the "Andrei Saguna" Theological Seminary of Sibiu, this book of wide interest to the Orthodox clergy and faithful contains the lives of Daco-Roman martyrs, great Daco-Roman theologians, such as St. John Cassian, and many venerable Fathers and martyrs of Romanian Orthodoxy, confessors of Orthodoxy, and even saints of other nationalities whose relics are in Romania. The book is currently being translated into English.

Romanian Theologian Dumitru Staniloae, Honored

Sibiu, Romania - Father Dumitru Staniloae's books are now being published all over the world. Right before the Lord called the great soul of Father Dumitru to his eternal rest, a monumental 638th volume, titled "Person and Communion", with theological studies by many theologians, was released in Sibiu as a tribute to the great theologian who gave the Orthodox Church outstanding teachings in Dogmatics, harmonizing the Fathers of the Church and the newer theological studies of this century.

Sibiu Alumni Conclude Summer Project

Cleveland, OH - During the summer, the "Sibiu Alumni" of the Romanian Episcopate, graduates of the bi-centennial "Andrei Saguna" Theological Seminary, hosted the Dean of their Alma Mater, The Very. Rev. Dr. Mircea Pacurariu. The chapter raised \$3,435 for their school and also sent a computer for the library. A special clothing collection for the needy seminarians is scheduled for this Fall. A Church historian, Fr. Pacurariu attended the Church Congress of both Romanian Dioceses, met with His Grace, Bishop NATHANIEL and Archbishop VICTORIN, and visited his former students in over 20 parishes in the USA and Canada, experiencing Orthodoxy in America "first hand". The Romanian

ONE THING *Cont. from page 11*

up anew for the sins of the world at each liturgy — rather, the Liturgy is like a time machine that carries us back to the Jerusalem of Pontius Pilate, Herod Antipas, Annas, and Caiaphas, of Peter, James, and John, and of our Lord Himself. Do we think, then, to treat his work of ours in the Liturgy in the way we treat a ball game or a soap opera, a movie or a concert, as an event for spectators? The end of this approach is that, instead of being a people who offer up prayers with outstretched hands, we become a people who sit on their hands. "My brethren, these things ought not to be so." (James 3:10).

Liturgy is our common work, the work of all the **laos tou Theou** ("the people of God"). Recall the words of Saint Nicholas Cabasilas quoted earlier, that we be attentive "when we hold converse with God **and assist at the holy mysteries**" — Saint Nicholas was not a priest or a bishop, he was a layman, and he speaks as one who works with the celebrant who is at the altar. We, on the other hand, have become accustomed to thinking of the celebrant as the one doing all the work, while we just watch. — There is no place for such passivity in Orthodox Christian liturgical worship, however.

No small part of this passivity has been engendered by the importation of pews into Orthodox church buildings. Pews, and even the widespread availability of seating generally, invite sitting, and pews especially are usually arranged to discourage standing. Pews make **metanoias** (greater and lesser) impossible; full prostrations are out of the question. This inhibition of bodily prayer in turn engenders the passivity of spectatorship. Why, when we're seated at Liturgy, we can just **watch** the proceedings! No need to get involved! After all, there's the priest, there's the choir ... etc., etc.

Let us agree on this, though: in one sense we do, at Liturgy, constitute an audience — just as we are there to see, we are there to hear, too. The Church concedes this: when the priest delivers the homily, we are allowed and invited to sit, just as we would on any other occasion when we are a member of an audience. — but even our listening is meant to be active; so that when the priest returns to the altar, we are not a passive audience any longer, we will not have heard the epistle and the gospel and the homily passively, but we will have heard these things actively so that we are now ready to stand behind the priest in prayer — he prays for us, and we pray with him. — **And we are all standing!**

Our Orthodox Faith insists on **holism**; Orthodoxy is usually not so much a matter of "Either/Or" as it is a matter of "Both/And" — both God and Man, both mind and matter, both body and soul are participants in grace.

Cont. on page 16

theologian also visited Theological seminaries and universities in many cities. He offered lectures at the Romanian Library in New York and at St. Mary's Church in Cleveland. ✽

Compiled by Fr. Remus Grama

PARISH REGISTER

BAPTISMS

- Aleman, Erica Marie**, daughter of Eric Louis & Roxana S. Aleman, Parma, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Simona Sarsama, William Sarsama, Nicholas Muntean, Olimpia Sarsama.
- Buhaianu, Nistor Steven**, son of Nistor S. & Mariana Buhaianu, Cleveland, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Gheorghe & Florentina D. Popa.
- Danut, Gabriel Stefan**, son of Stefan & Marta Danut, Cleveland, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Virgil & Felicia Tent.
- Grimes, Benjamin Tobivah**, son of Steven & Julie Ann Grimes, Indianapolis, IN. Sts. Constantine & Helen, Indianapolis, IN. Godparent: Brian J. McDonald.
- Grimes, James Monroe**, son of Steven & Julie Ann Grimes, Indianapolis, IN. Sts. Constantine & Helen, Indianapolis, IN. Godparent: Brian J. McDonald.
- Johnson, Geno**, son of Angelo & Jacy Johnson, Suitland, MD. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Louis & Hellen Frank.
- Johnson, Tomy**, son of Leo & Sylvia Johnson, Annandel, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Jack & Bessy Frank.
- Luca, Maria Christine**, daughter of Erik & Laura Luca, Cleveland, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Rev. Fr. Remus, Ps. Elena, & Oliviana Grama.
- MacLellan, Stephen Gregory**, son of Timothy & Colleen MacLellan, Winnipeg, MB. St. George, Winnipeg, MB. Godparents: Michael & June Iftody.
- Mayes, Rayna Jillian Rachel**, daughter of Lawrence & Carol Mayes, Regina, SK. St. George, Regina, SK. Godparent: Ronald Mayes.
- Mitchell, Victoria Priscilla**, daughter of Steven Mitchell & Sonia Marks, Camps Springs, MD. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Tony & Peaches George.
- Motora, Sebastian Edward**, son of Dorina & Michael Motora, London, ON. St. Nicholas, Ottawa, ON. Godparents: Angela & Alexandru Moraru.
- Neuman, Samantha Marie**, daughter of Jeffery & Maria S. Neuman, Lakewood, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: John & Joni Trutza.
- Oancea, Ana Maria**, daughter of Deacon David & Nicoleta L. O. Oancea, Grass Lake, MI. St. George Cathedral, Southfield, MI. Godparent: Ps. Anita Lazar.
- Peicu, Michelle Nicole**, daughter of John & Lidia Peicu, Cleveland, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Olimpiu & Aurica Grovu.
- Rad, David Nicholas**, son of Dumitru & Nicoleta R. Rad, Philadelphia, PA. Descent Holy Ghost, Elkins Park, PA. Godparents: Daniella Tanase & Ioan Lezeu.
- Rochon, Jacob Henri**, son of Darryl & Elizabeth Rochon, Livonia, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hgts., MI. Godparents: Victor Sekedat & Janey Lynn Clarey.
- Ungurian Allison Claire**, daughter of Jack C. & Lori Ungurian, Winnipeg, MB. St. George, Winnipeg, MB. Godparents:

Shane & Erin Ungarian.

Wall, Alicia Louise, daughter of Raymond D. & Angelec L. Wall, Regina, SK. St. George, Regina, SK. Godparent: Eugene Roscoe.

Wirtz, Alina Natalia, daughter of Carl & Simona Wirtz, Fairview Park, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Emil & Viorica Pora.

RECEIVED INTO THE CHURCH

- Baranski, Deborah Catherine Lucinda**, Oxford, MI. St. George Cathedral, Southfield, MI. V. Rev. Fr. Laurence Lazar.
- Ghizdavu, Maria Eleanor**, Rocky River, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Rev. Fr. Remus Grama.
- Grimes, Julie Ann**, Indianapolis, IN. Sts. Constantine & Helen, Indianapolis, IN. Rev. Fr. John M. Limbeson.
- Grimes, Steven Michael**, Indianapolis, IN. Sts. Constantine & Helen, Indianapolis, IN. Rev. Fr. John M. Limbeson.
- Recean, Camelia**, Cleveland, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Rev. Fr. Remus Grama.

MARRIAGES

- Grama, Dan Elie and Laura Loredana Sandor**, Cleveland, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Elena & Jacob Talpa.
- Hall, William E. and Justine M. Carare**, Parma, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Jeanette Seuein & Daniel Carare.
- Holovaci, Brian J. and Sandra A. Kozera**, Winnipeg, MB. St. George, Winnipeg, MB. Godparent: Dennis Ptashnik.
- Janikic, Daniel M. and Georgeta F. Samoila**, Troy, MI. Descent Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Traian & Doina Miosku.
- Luchetsky, Paul A. and Deborah L. C. Baranski**, Oxford, MI. St. George Cathedral, Southfield, MI. Godparents: Charles & Barbara Nanas.
- Lungu, Adrian and Camelia Recean**, Cleveland, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Dan Grama & Loredana Sandor.
- Pod, Cornel and Flory Draganoiu**, North Olmsted, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Pavel & Aurica Paunescu.
- Ruppel, David A. and Sonia M. Louka**, Winnipeg, MB. St. George, Winnipeg, MB. Godparent: Hanaa Louka.
- Slaughter, Scott E. and Kamma D. Rogne**, Denver, CO. St. George, Regina, SK. Godparents: Russell & Laurissa Temple.
- Stevens, Joel and Dusty Stevens**, Germantown, MD. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Rose & George Stevens.
- Susa, Jonel and Marcela Gavrilă**, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Maria & Ioan Scaunas.

Cont. on page 15

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Anita Constant, Chicago, IL	\$1,000.00
Anonymous	\$ 100.00
M/M George Oancea, Louisville, OH	\$ 25.00

GENERAL DONATIONS

National A.R.O.Y.	\$2,625.00
(subsidization of Camp Vatra for Juniors)	
Orthodox Brotherhood U.S.A.	\$2,500.00
(subsidization of Camp Vatra for Seniors)	
National A.R.F.O.R.A.	\$ 650.00
(65th Anniversary of Diocese)	
M/M Ioan Ilieviciu, Lisle, IL	\$ 100.00
(Junior Camp Donation)	
Christopher, Michael & Nicholas Jones	\$ 50.00
M/M Stephen Maximo & M/M Leonard Jones ...	\$ 35.00
Cooperating Fund Drive (P. Toconita)	\$ 27.61
James Curt, Tamarac, FL	\$ 25.00
(For Good Health of Millie Curt)	
Cecelia Derstine, Philadelphia, PA	\$ 25.00
M/M George Dragila, Battle Creek, MI	\$ 15.00
Elizabeth Campean, White Lake MI	\$ 6.00

MEMORIAMS

Maximo/Jones Families	\$ 200.00
(I.M.O. Fr. John Toconita)	

EPISCOPATE SUNDAY

St. George Cathedral, Southfield, MI	\$ 210.00
--	-----------

BISHOP'S VISITATION (TRAVEL)

St. Nicholas, Alliance, OH	\$ 301.84
St. Mary Ladies Auxiliary, Chicago, IL	\$ 250.00

POST-CONGRESS DONATIONS

St. Mary, St. Paul, MN	\$1,000.00
------------------------------	------------

MISSION FUND

Sinefta Popa, Warren, OH	\$ 100.00
--------------------------------	-----------

HELP FOR ROMANIA FUND

Valentin A. Pascu, Schenectady, NY	\$ 100.00
--	-----------

ST. SIMEON DORMITORY PROJECT

St. George Ladies Auxiliary, Canton, OH	\$ 500.00
Holy Nativity, Chicago, IL	\$ 300.00
Holy Nativity A.R.O.Y., Chicago, IL	\$ 100.00
Holy Nativity Ladies Auxiliary, Chicago, IL	\$ 100.00
M/M Cornell Cotosman & Family,	
Addison, IL	\$ 100.00
(I.M.O. Finu Jason Lazar)	
Sts. Peter & Paul Mens Club, Dearborn Hts., MI \$	55.00

HIERARCHAL SCHEDULE

July 10-23. Vatra. Junior Religious Education Camp. Administrator.

July 15-16. Friday-Saturday. Alliance, OH. St. Nicholas. Services and festivities in conjunction with the consecration of the new church.

July 17. Sunday. Ellwood City, PA. Transfiguration Monastery. Divine Liturgy. Pastoral visit.

July 24. Sunday. Southfield, MI. St. George Cathedral. Divine Liturgy.

July 31-August 13. Vatra. Senior Religious Education Camp. Administrator.

DIOCESAN EVENTS

September 8	Vatra Chapel Patronal Feast Day
September 16-18	St. George, Winnipeg, MB - 10th Anniversary of Consecration
September 23-25	Vatra: Clergy Wives Retreat Washington, DC: OCA 200th Anniversary Celebration
October 1-2	Ft. Qu'Appelle, SK: Orthodox Brotherhood of Canada Annual Conference
October 8-9	Presentation of Our Lord Church, Akron, OH: Orthodox Brotherhood U.S.A. Annual Conference
October 15-16	St. Mary Church, Cleveland, OH: 90th Anniversary
October 15	St. Mary Church, Cleveland, OH: Christian Education Department Meeting; ARFORA Board Meeting
October 22-23	St. Dimitrie Church, Bridgeport, CT: 70th Anniversary
November 30 - December 2	Ligonier, PA: SCOBA Conference

PARISH REGISTER

Cont. from page 14

DECEASED

Beug, Brenda M., 41. St. George, Regina, SK.
Copariu, Liviu, 55. St. Mary, Cleveland, OH
Donison, Michael, 94. St. George, Regina, SK.

Evans, Sevaly, 71. St. Mary, Chicago, IL.
Grofsorean, Peter, 90. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hgts., MI.
Katane, Mary, 89. St. Mary, Cleveland, OH.
Kleisinger, Kasper, 87. St. George, Regina, SK.
Lazar, Jason, 23. St. Mary, Chicago, IL.
Micu, Maria, 55. St. Mary, Cleveland, OH.
Russu, Lucretia, 89. St. Mary, Cleveland, OH.
Sordean, Vasile N., 75. Sts. Constantine & Helen, Indianapolis, IN.
Zaharie, Jennie, 79. St. Mary, Cleveland, OH.

ONE THING

Cont. from page 13

Even, as we have just noted, a posture that is at the expense of the body in prayer — it is the body which is apt to get fatigued, the feet or legs that tire. — but if the body is at all inconvenienced (and, it is equally true, such inconvenience is but slight for most people — the elderly and the infirm are expected to need to sit more often), then this is for the profit of our soul. It is our souls that are to be saved, and with that salvation our bodies are to be raised in the Resurrection.

Brothers and sisters, our entire theology and practice makes clear that our bodies have a part to play in our salvation. The seal of this testimony is found in Holy Communion, where we do not partake of some vague "spiritualized essence" of Christ — no, we partake of His Holy Body and His Precious Blood. Indeed: the grace of God is not communicated to us sacramentally through purely spiritual or mental channels — it is mediated through smell and fragrance, through speaking and singing voices, through pigment and line, in texture and dimension, in bread and wine, water and oil, in bodily posture and gesture. Our bodies must pray with our minds, our souls, and our hearts, because there is no resurrection for bodiless souls. ✱

NOTICE

"GREEN CARD" REPLACEMENT PROGRAM

Permanent Residents who have a "green card" or "Alien Registration Receipt Card" or "Resident Alien Card" (form I-151) from before 1978 **MUST APPLY** for a replacement card by **September 20, 1994** from the Immigration and Naturalization Service. The new alien card will show permanent residence and make it easier to apply for a job, get social security and other public benefits. There is a \$75.00 processing fee for the Immigration Service. (The fee can be waived for those who cannot afford it.)

To get a free application from the Immigration Service, call 1-800-755-0777 ✱

BE A "FRIEND OF SOLIA"!

Send your donation to:

R.O.E.A.

PO BOX 185, GRASS LAKE, MI 49240

Camp Vatra for Juniors Closing Dinner Donations

\$100.00

M/M Paul Costea

\$50.00

M/M Thomas Andrews

M/M Richard Rogozan

M/M Ron Studeny

\$40.00

M/M David T. Wey

\$30.00

M/M William Cutshall

M/M Iulian Iordache

Fr. & Psa. Laurence Lazar

M/M Gus Secue, Jr.

Angela Voiculescu

\$25.00

Florica Brown

M/M Carl Paladino

\$20.00

Anonymous

Doina Antonescu

Aurelia Ciocanea

Maria Dumitrescu

M/M Mircea Marinescu

Alex Nemoianu

M/M Dumitru Popovici

M/M Ioan Rusu

M/M Walter Surducan

\$15.00

M/M Paul Tomescu

\$10.00

George Oprisan

M/M Eugene Widican

SOLIA

July 20 - August 17, 1994

We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions:

FRIENDS

\$30.00

Iuliana Campean, Grosse Pte. Park,

MI

\$15.50

M/M George Dragila, Battle Creek,

MI

\$12.00

M/M Gregory Highison, Youngstown,

OH

\$10.00

M/M Leonard Jones, Philadelphia, PA

M/M Stephen J. Maximo, Philadelphia,

PA

SUBSCRIPTIONS

Frederick R. Reed, Indianapolis, IN

Aristea Zekios, Oak Lawn, IL

Constance Trollan, Juneau, AK

M/M Dumitru Branisteanu, Roanoke,

VA

M/M Sam Dogariu, Mt. Clemens, MI

Tillie N. Cornell, Orlando, FL

David Fritz, Wilkes-Barre, PA

M/M John Jonescu, Homosassa Spgs.,

FL

Rev. Fr. George Vaporis, N. Miami, FL

Rollo Sissel, Austin, MN

M/M John Nasea, Allen Park, MI

Most Rev. Louis Puscas, Aurora, IL

Dr./M Gheorghe Marinescu, W.

Bloomfield, MI

Romuel Crishon, Greenfield, IN

Robert Zivanov, Gainesville, FL

Rev. Timothy Popovich, Bradenton, FL

M/M Sam Cristea, Warren, PA

Karen Koertge, Wheaton, IL

M/M John Popp, Bloomfield Hills, MI

V. Rev. Spero Page, Worcester, MA

M/M John Salcau, Ypsilanti, MI

Radu Ivanovich, Greenville, SC

St. Mary Church, Chicago, IL

Sylvia Sanders, Gaylord, MI

Vintila Ardeleanu, Burlingame, CA

Mircea Hancu, Carlsbad, CA

Rev. Msgr. Peter Moga, Tucson, AZ

M/M Danny Zoba, Louisville, OH

Maria Strejac, Seattle, WA

Tiberius Humita, E. Detroit, MI

Dr. Lucian Dajdea, Ridgewood, NY

Anne Cristescu, Windsor, ON

George Boghici, Toronto, ON

SFÂNTA CRUCE

“Cuvântul Crucii pentru cei ce pier este nebulie iar pentru noi cei ce ne mântuim este puterea lui Dumnezeu” (1 Corinteni 1,18).

După începerea anului bisericesc (1, Septembrie) suntem întâmpinați într'un interval de 14 zile, chiar în prima jumătate a lunii, de către două sărbători deosebite însemnate în viața bunilor creștini: Sânta Măria mică (8 Septembrie) și Ziua Crucii (14 Septembrie — Înălțarea Sfintei Cruci).

Sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci datează din secolul VII după ce perșii păgâni au fost învinși de către Împăratul Bizanțului Heraclius și au trebuit să reîntoarcă la anul 629 toate odoarele creștine printre care și Sfânta Cruce ce a fost luată de ei ca pradă de război cu 15 ani mai înainte. (614)

Ca o biruință asupra necredincioșilor Sf. Cruce a fost ridicată peste mulțimile adunate de către Patriarhul de atunci al Ierusalimului din amvonul bisericii. Astfel ziua de 14 Septembrie devine un praznic anual al Sf. Cruci ca o zi de biruință asupra diavolului și se celebrează cu sfințenie azi de la o margine la alta a lumii creștine.

Chiar fără a ne da seama ea apare și azi ca o distincție și un simbol al creștinismului între toate zecile de religii ale pământului. Apare ca un ajutor și o mântuire celor în suferință (Crucea Roșie), o biruință asupra morții, pasul spre Înviere; într'un cuvânt este Puterea lui Dumnezeu pentru cei ce cred și-și pun nădejdea în Domnul Hristos.

Înfățișată ca o putere mântuitoare chiar cu sute de ani înainte de venirea Domnului și a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Crucea ne apare ca un semn bun încă din primele cărți ale Vechiului Testament.

Astfel Cartea Facerii într'un mod indirect (Facere 3;1-24), prin gustarea din pomul oprit ne face să înțelegem că prin lemnul crucii trebuia să ni se dăruiască Viața și Învierea.

Iacob a închipuit Crucea când i-a binecuvântat pe fiii lui Iosif cu mâinile încrucișate. (Facere 48, 13-18). (Binecuvântare.)

Moise avea forma Sfintei Cruci când stătea cu mâinile ridicate spre a birui Iosua pe Amaleciți (Facere 17, 9-16) (Biruința.)

Crucea era închipuită de către șarpele de aramă ridicat de Moise în pustie pentru a izbăvi poporul de mușcăturile șerpilor veninoși (Numeri 21:6-8) (Tămăduire, Doctorie sau semnul Medicinii de azi.)

Crucea este semnul “T” care apără de moarte pe cei pecetluiți pe frunte din viziunea Proorocului Ezechiel și Apocalipsă (Ezechiel 9;4-5: Apocalipsă 7;2-3;9,4). Apărătoare și Pecetluire Sfântă.)

Crucea este puterea din altarul arderii de tot și însuși altarul din curtea Templului Sfânt din Ierusalim. Știm prea bine din istorisirile Vechiului Testament că în țara Sfântă existau cetăți de refugiu pentru toți aceia care săvârșeau o crimă (un omor) fără de voia lor unde puteau să-și salveze viața în fața legii Talionului (Dinte pentru dinte, ochi pentru ochi.)

În cazul când crima era săvârșită în Ierusalim și cel implicat nu mai avea timp să se adăpostească într'o cetate de refugiu i se dădea dreptul de a se refugia în curtea Templului agățându-se de coarnele altarului arderii de tot. Dacă era vinovat murea imediat de puterea lui Dumnezeu, iar dacă nu, era iertat de toți chiar și de litera legii. (Loc de refugiu, Puterea Lui Dumnezeu, Altar de Jertfa.)

În viața Noului Testament Crucea joacă cel mai bine rolul Altarului de Jertfă pe care s'a adus odată pentru totdeauna Jertfa cea adevărată pentru toți oamenii din toate timpurile, Domnul Iisus Hristos.

El a fost Jertfa și Preotul care a adus-o câștigând de fapt mântuirea noastră.

“Iar Hristos venind arhiereu bunătaților viitoare ... nici prin sânge de țapi și de viței, ci prin Sângele Său a intrat odată întru cele sfinte, veșnică răscumpărare aflând. Că de vreme ce sângele taurilor și al țapilor și cenușa junincilor stropind pe cei spurcați îi sfințește spre curățenia trupului, cu atât mai vărtos sângele lui Hristos, care prin Duhul cel veșnic pe sine s'au adus fără prihană lui Dumnezeu, va curăți ființa de faptele de moarte ca să sluiți Dumnezeului celui viu” — zice Sfântul Apostol Pavel evreilor (Evrei 9, 11-14) (Sfântă — a fost sfințită prin Sângele Mântuitorului.)

Pe crucea Domnului de pe Golgota s'au întâlnit cea mai urâtă faptă a păcatului omenesc cu cea mai mare faptă a iubirii Domnului și pe ea iubirea dumnezească a ars păcatul prin puterea ei. (Loc de întâlnire a omului cu Dumnezeu.)

Deși Crucea a fost nume de ocară și chiar și azi este o nebulie pentru mulți care nu cred, ori moartea cea mai rușinoasă, (Deuteronom 21,23; Galateni 3,13; Evrei 12,2), totuși devine, prin Iisus Domnul nostru, simbolul suferințelor spre mântuire; calea urmăririi Domnului Hristos; lepădare de sine; semnul Fiului Omului la a doua venire; bucuria credinței; biruința asupra diavolilor și împăcarea omului cu Dumnezeu. (1 Corinteni, 1. 17,18; 2,2; 2 Corinteni 13,4; Efeseni 2,16; Coloseni 2,15; Evrei 12,2; 1 Petru 2,24; Matei 24,30; Marcu 8,34; Coloseni 1,19-21; 2,14-15).

Prin Cruce s'a înălțat Domnul Iisus la mărire (Filip. 2,8-9; Luca 24,26; Ioan 7,1). (Înălțare la mărire.)

Evanghelia zilei, troparele și cântările de laudă de la Vecernie și Utrenie (Ioan 19, 6-35) ne amintesc încă odată de suferința și moartea Mântuitorului și biruința Lui care au venit prin Cruce pentru Mântuirea întregii lumi.

Florile, Sfințirea Apei (Aghiasma) prin semnul Sfintei Cruci, binecuvântarea ce o face preotul spre cele patru colțuri ale bisericii deasupra credincioșilor din ziua Crucii ne împrăspătează sufletește cu puterea ei pentru încă un an.

Semnul ei ne însoțește sau trebuie să ne însoțească de la naștere și până la mormânt pentru că acolo unde este

Cont. ls pag. 18

Sfânta Cruce

Cont. de la pag. 17

semnul este și stăpânul, ca una dintre cele mai ușoare, scurte și puternice rugăciuni a creștinului.

Binecuvântarea fețelor, a caselor, a copiilor, a vieții cu semnul ei, nu numai că nu este greșită ci chiar recomandată de calitățile ei de veacuri și de practica celor ce au devenit sfinți și stăpâni ai noștri prin viețile lor deosebite, începând cu Vechiul Testament, cu Domnul Hristos, cu Sfinții Apostoli, cu primul Împărat creștin Constantin cel Mare (de unde ne-a rămas celebra formulă "În acest semn vei învinge și steagurile bisericii — Praporii), cu mormintele sfinților, a martirilor, a moșilor și a strămoșilor noștri ce-și duc somnul de veci pecetluit pe acest semn și până la mărețele catedrale creștine ce-și înalță fruntea de veacuri deasupra satelor și a orașelor ca semn al victoriei asupra omenirii.

Întreaga lume creștină continuă și azi să pășească în umbra și la picioarele ei căutând Mântuirea. Păcat însă că mulți dintre oameni atrași de valul și vârtejurile lumii acesteia se înstreinează de ea alergând la plăceri și lucruri trecătoare, slujind la cel fără de lumină. Mai mare păcat este când mulți dintre creștini cu Biblia în mână nu recunosc puterea ei și atrași de cel care cu cuvintele Scripturii l-a ispitit și pe Iisus în pustie împrăstie eres spre propria lor osândă. "Drept răspuns Iisus le zice: Vă rătăciți pentru că nu cunoașteți Scripturile și nici puterea lui Dumnezeu" (Matei 22,29) "Cerul și pământul vor trece dar cuvintele Mele nu vor trece." (Luca 21-33).

Așadar Iubite Credincios, în această măreață și de Dumnezeu binecuvântată zi a Înălțării Sfintei Cruci adu-ți aminte încă odată de ceea ce s'a făcut pentru tine prin acest minunat semn și lasă-l să se înalțe în toată mărirea lui în viața și-n sufletul tău dându-ți astfel Mântuirea și Puterea lui Dumnezeu. *

Preot Remus Bleahu

SEMNUL SFINTEI CRUCI

1. Semnul Crucii este nouă
Scutul cel mântuitor
Care depărtează răul
Și ne dă la toate spor.
2. Deci să-l facem cum se cade
Creștinescul nostru semn,
Căci vrăjmașii fug atuncia
Ca de prea cinstitul lemn.
3. Iar cei ce bat în cobză
Și pe cruce a îngână
Au sămânța necredinții
Și pecete rea la mână.
4. N'au evlavie în suflet
Nici rușine la obraz
Plecăciune nu pot face
Că-i boierul pe grumaz!
5. Domnul cerurile pleacă
Pentru neamul omenesc,
Iar la El să-și plece capul
Mulți creștini nu se silesc.
6. El întinde sus pe Cruce
Măinile Dumnezești,
Tu măcar a face semnul
Omule nu te silești.
7. El ne mântuie creștine
Săvârșindu-se pe lemn
Iară tu socoți rușine
Ca să faci al Crucii semn!

Sf. Ioan Hozevitul

NE VOM INTOARCE INTR'O ZI

Ne vom întoarce într'o zi,
ne vom întoarce neapărat.
Vor fi apusuri aurii,
cum au mai fost când am plecat.

Ne vom întoarce neapărat,
cum apele se'ntorc din nori
sau cum se'ntoarce tremurat
pierdutul cântec pe viori.

Ne vom întoarce într'o zi ...
Și cei de azi cu pașii grei
nu ne-or vedea, nu ne-or simți
cum vom pătrunde'ncet în ei.

Ne vom întoarce ca un fum,
ușori, ținându-ne de mâni,
toți cei de ieri în cei de-acum,
cum trec fântânile'n fântâni.

Cei vechi ne-om strecura tiptil,
în toate dragostele noi
și'n cântecul pe care și-l
vor spune alții după noi.

În zâmbetul ce va miji
și'n orice geamăt viitor,
tot noi vom sta, tot noi vom fi,
ca o sămânță'n taina lor.

Noi, cei pierduți, re'ntorși din zări,
cu vechiul nostru duh fecund,
ne'napoiem și'n disperări,
și'n răni ce'n piepturi se ascund

Și'n lacrimi ori în mângâieri,
tot noi vom curge, zi de zi,
în tot ce mâine ca și ieri,
va sângera sau va iubi.

Radu Gyr

SF. IERARH IOSIF CEL NOU DE LA PARTOȘ

Preot Dr. Cezar Vasiliu

Banatul a dat ca sfânt Ortodoxiei Românești pe unul din vrednicii săi mitropoliți, IOSIF CEL NOU de la Partoș, canonizat de un Sinod local în 1686, apoi de Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române la 6 Octombrie 1956. Atunci, sfintele sale moaște au fost strămutate de la Mănăstirea Partoș în Catedrala mitropolitană din Timișoara, unde se află și astăzi. Ziua de pomenire i s'a fixat la 15 Septembrie.

S'a născut în anul 1568 în Cetatea Raguza din Dalmația din părinți morlaci, adică români de la mare, aromâni, numindu-se din botez Iacob. A rămas de mic orfan de tată, dar mama sa i-a dat o educație aleasă și la 12 ani l-a trimis să învețe carte la Ohrida. Atras de viața monastică, la 15 ani intră în Mănăstirea Maicii Domnului din localitate, iar la 20 ani merge la Muntele Athos, la Mănăstirea Pantocrator, luând numele călugăresc de Iosif. Acest nume va fi sfințit o dată mai mult de Biserica Românească, ce-i va adăuga apelativul "cel Nou" (+Timotei al Aradului).

La Athos, timp de șase ani, va duce o viață de continuă lepădare de sine, de rugăciune continuă, de priveghere, de asceză aspră, ceea ce a determinat un cercetător modern să scrie cu dreptate că "trăind alături de culmile desăvârșirii și adăpându-se la izvoarele harului a fost învrednicit să devină el însuși un instrument al harului divin, pe care avea să-l reverse din abundență asupra rănilor sufletești și trupești ale viitorilor săi păstoriți, din Mitropolia Banatului" (Ghe. Cotoșman). În Mănăstirea Pantocrator s'a nevoit ani de zile, împreună cu monahi greci, macedoneni și români, învrednicit fiind de Dumnezeu "cu darul lacrimilor și al rugăciunii neîntrerupte care se practică cu mintea în inimă" (Ioanichie Bălan). În plus, poseda și darul facerii de minuni, vindecând multe boli-în special paralizii-fapt pentru care era chemat și în alte mănăstiri athonite pentru a vindeca călugări aflați în grele suferințe trupești.

A ajuns, apoi, duhovnic al călugărilor athoniți, iscusința lui spirituală făcându-l cunoscut până la Constantinopol. Timp de șase ani este egumen al Mănăstirii Sf. Ștefan din Adrianopol, apoi egumen la Mănăstirea Cutlumuș, Marea Lavră a Țării Românești-ajutată de Domnitorii noștri unde viețuiau călugări români și macedoneni. După ce a format numeroși ucenici, s'a retras în liniște în jurul Mănăstirii Vatopod de unde, în 1650, va fi chemat la demnitatea de Mitropolit al Banatului.

Amintim faptul că din anul 1557 Mitropolia Banatului se afla sub jurisdicția canonică a Patriarhiei Sârbe de Peci (Ipek), care a cerut și obținut de la Poartă aprobarea numirii sale la Timișoara. Conducătorul de atunci al orașului de pe Bega, Pașa Fasli-pentru a câștiga inima supușilor-a restaurat catedrala și reședința mitropolitană din Piața Sf. Gheorghe, cum se va numi după hramul catedralei locale.

Hirotonia întru arhiereu a Sf. Iosif va avea loc la Timișoara la 20 Iulie 1650. Ierarhul atinsese vârsta biblică de 80 ani, dusesse o viață neprihănită, fiind cunoscut pentru multele minuni pe care le săvârșise. Păstoria sa la Timișoara a fost scurtă-numai trei ani-până în 1653 și despre această perioadă se cunosc puține date. Documentele din perioada stăpânirii turcești a Banatului (1552-1718) au fost distruse de stăpânirea austriacă următoare. Ceea ce este sigur, însă, este faptul-atestat de cercetători-că numirea Sf. Iosif ca mitropolit la Timișoara se înscrie în seria legăturilor mănăstirilor bănățene cu Sf. Munte Athos (Eugen Arădan).

La Timișoara, Sf. Iosif s'a dovedit-ca și la Athos-tare în credință, înțelept în cuvânt, blând la inimă și neadormit în rugăciune. A făcut și unele minuni, spre lauda lui Dumnezeu și alinarea suferințelor semenilor săi. De ex., cu ocazia unui mare incendiu care a cuprins partea de apus a orașului, a ieșit din catedrală, îmbrăcat în odăjdii, rugându-se fierbinte pe treptele bisericii. Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea trimițând o ploaie torențială care a stins incendiul. Când s'a ridicat în picioare, sfintele veșminte îi erau uscate. S'a închis, apoi, în chilia sa și s'a rugat trei zile, iar când s'a arătat mulțimii avea semnul Sf. Cruci ars pe dosul palmei stângi, semn pe care l'a purtat toată viața. Altă dată, cu ocazia unui pelerinaj la Partoș credincioșii au fost martorii unei vindecări minunate în care 11 bolnavi s'au însănătoșit. Celor care-l așteptau pe cale, le-a spus "Nu-mi cereți mie vinecare, ci Vindecătorului de oameni, Domnului nostru Iisus Hristos. Rugați-vă Lui și vă veți vindeca."

Șirul minunilor l'a continuat la Mănăstirea Partoș, unde s'a retras și unde a mai trăit trei ani, până la 15 August 1656, când și-a dat obștescul sfârșit la 88 ani. Cronica vremii atestă o altă minune și anume faptul că clopotele mănăstirii au sunat singure timp de o oră, anunțând cu dangănelor lor trist, trecerea în veșnicie a Ierarhului bănățean, "adevărată fântână a darurilor, făclie purtătoare de lumină, izvor de credință, de mângâiere, de blândețe, de bunătate, de dragoste față de fiii săi sufletești, preoți și credincioși deopotrivă, care simțeau permanent aripa sa ocrotitoare, inima lui caldă care bătea pentru ei și pentru a lor mântuire" (Ghe. Cotoșman).

A continuat să facă minuni și după moarte, atât la mormântul de la Mănăstirea Partoș, pe care și l'a zidit încă din viață, cât și din Catedrala mitropolitană din Timișoara-mândra ctitorie a M.S. Regelui MIHAI I al României, unde-după canonizare-a fost depusă racla cu sfintele sale moaște. Această raclă conține imagini sculptate din viața, și minunile Sf. Iosif; ridicarea de noi biserici, vindecări minunate, jertfelnicia pentru semenii etc.

O serie de atestări istorice din perioada păstoririi sale
Cont. la pag. 20

SFINȚI ROMÂNI

Minunatele cântări pe care le auzim la slujba Vecerniei și Utreniei, din fiecare zi, preamăresc pe aceia care prin gând și faptă, prin întreaga lor viață au devenit următori ai Mântuitorul Isus Hristos și care au devenit apoi exemple de urmat și pentru semenii lor. Aceste cântări duhovnicești ne poartă cu gândul la sfinți, la acei oameni care au reprezentat, la vremea lor, culmile desăvârșirii creștine, oameni care prin viața și faptele lor au pus în lumină adevărurile veșnice ale Evangheliei lui Hristos și adevărata frumsețe a sufletului împodobit cu cele mai alese virtuți creștine: Credința, Nădejdea și Dragostea de Dumnezeu și aproapele. Fiecare zi a anului este închinată unui sau mai multor sfinți, zi în care se face pomenirea nașterii sau a mutării lor către Dumnezeu. Sfinții și-au manifestat dragostea de Dumnezeu și de oameni în mai multe chipuri, fapt pentru care Biserica a rânduit mai multe categorii sau grupe de sfinți și anume:

Sfinții MUCENICI, adică aceia care au suferit moarte martirică, în primele veacuri creștine când noua credință adusă de Isus Hristos, era interzisă în Imperiul roman, iar ei de cât să-și lapede credința mai bine primeau moartea. Sfinții MĂRTURISITORI, acei care în decursul veacurilor, au îndurat suferințe, prigoane sau temniță pentru credința Ortodoxă, din partea altor religii.

Sfinții IERARHI, mai ales cei din primele veacuri creștine, care prin lucrările lor scrise au apărât credința ortodoxă, în fața multor învățături greșite. Sfinți CUVIOȘI, adică aceia care au părăsit toate cele trecătoare ale lumii trăind în pustiuri, în mănăstiri, dar rugându-se neîncetat lui Dumnezeu pentru cei din lume.

Toți acești sfinți fac parte din Biserica creștină universală, însă pe măsură ce s'au întemeiat Biserici naționale, fiecare din acestea vroia să treacă între sfinți și oameni din propriul lor neam pe care i-au socotit vrednici de această cinstire. Așa au apărut în decursul istoriei sfinți din diferite naționalități, printre care și ROMÂNII.

Creștinismul la Români datează din timpul apostolilor pentru că însăși Apostolul Andrei, fratele Sf. Ap. Petru a predicat în Dobrogea de azi deci, se cuvenea ca Biserica Ortodoxă Română să-și aibă și sfinții săi.

Evlavia populară a socotit ca sfinți cu veacuri în urmă pe Daniil Sihastrul, Ștefan cel Mare, Teodora de la Sihla și mulți alții. Pentru acest motiv Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române abia în anii 1950-52 a canonizat oficial sfinți de origine Română. De atunci încoace sunt trecuți în calendarele românești mulți sfinți din propriul nostru neam, fie ierarhi apărători ai Ortodoxiei, ca sfinții Ilie Iorest și Sava Brancovici, Mitropoliți ai Ardealului, sau Antim Ivireanul al Țării Românești, fie cuvioși călugări cu o viață aleasă, ca Daniil Sihastrul, Teodora de la Sihla sau Antonie de la Schitul Iezarul, fie preoți, călugări, credincioși apărători ai ortodoxiei în Transilvania, ca: Visarion și Sofronie sau preoții Moise Măcinic din Sibiel și Ioan din Galeș sau țaranul Oprea din Săliște, fie apărători ai țării și credinței strămoșești ca Ștefan Cel Mare ori

Constantin Brâncoveanu.

Intre sfinții români au fost rânduiți și unii de alt neam, dar ale căror moaște se găsesc în biserici din România. Cuvioasa Paraschiva de la Iași, Sf. Dimitrie Basarabov la București, Sf. Filofteia de la Argeș, Sf. Ioan cel Nou de la Suceava. Credincioșii de neam român de pretutindeni își arată cinstirea față de aceștia în mai multe feluri: Prin trecerea numelor lor în calendar, prin pictarea chipului lor în biserici, prin alcătuirea unor slujbe speciale, acatiste în cinstea lor, prin atribuirea numelui lor copiilor la botez.

Să ne rugăm și noi acestor sfinți din neamul nostru să ocrotească prin rugăciunile lor, pe ROMÂNII de pretutindeni. *

Pr. Prof. Mircea Păcurariu
Sibiu-România

Sf. Iosif

Cont. de la pag. 19

și după, îl numesc deja "sfânt." Este vorba, între altele, de epitaful de pe piatra de mormânt care glăsuiește "Aici odihnește Prea Sfântul Iosif cel Nou, fost Mitropolit al Timișoarei"; de o însemnare, datând din anul 1749, pe o Sf. Evanghelie păstrată la Vicariatul sârb din Timișoara, care precizează că donatorul ei o depune "la sfânta mănăstire Partoș unde este așezat trupul Sfântului Vlădică Iosif" sau de o inscripție pe icoană pictată în 1782-care se află la Partoș-care-l numește "Sfântul Părintele nostru Iosif cel Nou" (I.D. Suciuc).

Este de remarcat și gestul frățesc al Bisericii Ortodoxe Sârbe, care-după canonizarea făcută de Biserica noastră în 1956-l'a trecut în rândul sfinților calendarului său, la data de 27 Mai 1965.

În Tomos-ul de canonizare din 1956 se spune, între altele; "Drept aceea, făcându-se amănunțite și temeinice cercetări asupra vieții și petrecerii (termen bisericesc pentru activitatea unui sfânt. NN) Cuviosului Părinte Iosif și stabilindu-se fără putință de împotrivire că acest sfânt bărbat a strălucit ca vas ales al Domnului prin credință curată și statornică și printr-o viețuire fără de prihană, la care s'a ridicat prin urmarea neabătută a pravilelor sale, precum și că a lăsat în urma lui mireasma sfînteniei, pentru viața sa curată și pentru minunile ce le-a săvârșit, chemând puterea Celui Prea Înalt în ajutorul nostru, HOTĂRÂM împreună cu Duhul Sfânt, că de acum înainte Părintele nostru IOSIF să se numere cu sfinții ..." (Mitropolia Banatului, nr. 10-12/1956).

Sute de credincioși care intră, zilnic, în marea Catedrală mitropolitană din orașul-martir Timișoara își pleacă genunchii și aprind o lumânare la racla Sfântului Ierarh IOSIF cel NOU de la Partoș, Patronul Banatului.*

Grădinarul Cel Drept

Una dintre tainele credinței noastre este și cea a Persoanei Divino-umane a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, om adevărat și Dumnezeu. Este imposibil pentru mintea noastră limitată de condiția fizico-psihologică și întunecată de păcat să fie pătrunsă de astfel de adevăruri spirituale și veșnice. Cele mai multe dintre aceste taine le-am primit prin credință, fiind descoperite nouă de către Dumnezeu prin diferite persoane sau evenimente istorice, și mai la urmă prin însuși Fiul Său cel Preaiubit.

Biblia compară pe Mântuitorul cu Păstorul cel Bun. "Eu sunt Păstorul cel Bun. Păstorul cel bun își dă viața pentru oi" (Ioan 10,11). Păstorul cel Bun este una dintre cele mai populare numiri date Mântuitorului, care a venit în lume "ca oile să aibe viață, și să o aibe din belșug" (Ioan 10,10).

O altă comparație ce dă nume Mântuitorului, folosită mai ales în cultul nostru divin atât de bogat, este aceea de Miel, Domnul fiind numit Mielul lui Dumnezeu. Sf. Ioan Botezătorul, îndată ce vede pe Iisus venind pe malul Iordanului, exclamă: "Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii" (Ioan 1,19 și 36). Această comparație reliefează sacrificiul Mântuitorului pe Cruce; ca un miel "fără de cusur și fără prihană" (I Petru 1:19) s'a dat pe Sine pentru iertarea păcatelor noastre.

O comparație mai puțin evidentă sau folosită, mai puțin înțeleasă sau dezvoltată, și poate chiar mai puțin populară, este aceea care aseamănă pe Mântuitorul cu un grădinar. El apare strălucitor în lumina dimineții învierii ca un Grădinar vorbind Mariei.

Și comparația cu grădinarul denotă, bineînțeles, grija și bunătatea grădinarului pentru grădina lui, pentru plantele sau pomii ce cresc în grădina sau livada lui. Dar, această comparație evidențiază mai ales atributul Lui de judecător drept, comparat cu acela al grădinarului care judecă și deosebește între plante și buruieni, între pomi roditori și neroditori, între fructe bune și otrăvitoare. Această comparație este expusă plastic în următorul pasaj din Evanghelia după Sf. Luca: "Nu este pom bun care să facă roadă rea ... Căci orice pom se cunoaște după roada lui. Nu se culeg smochine din măracini, nici nu se culeg struguri ... Omul bun scoate lucruri bune din visteria bună a inimii lui, iar omul rău scoate lucruri rele din visteria rea a inimii lui" (6:43-45). Precum **grădinarul cunoaște pomul bun după fructele lui, la fel Mântuitorul cunoaște adevăratul creștin după faptele lui.**

Desigur că grădinarul este bun și grijuliu, clar el trebuie să fie, mai ales, drept, răsplătind celor bune și roditoare cu grijă și bunătate, iar celor rele și neroditoare cu uscăciune și foc mistuitor. El știe că dacă buruienile și pomii pădureți nu sunt înlăturați, atunci acestea vor înăbuși și distruge plantele și pomii nobili. Așadar, din această comparație se mai scoate în lumină și aspectul de executor al judecății între bune și rău "Pomul bun nu poate face roade rele, nici pomul rău nu poate face roade

bune. Orice pom care nu face roade bune, este tăiat și aruncat în foc," consemnează Sf. Apostol Matei din Predica Mântuitorului de pe Munte (7:18-19). Sf. Ioan Botezătorul îndeamnă: "Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră ... Iată că securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor; deci, orice pom care nu face roadă bună, va fi tăiat și aruncat în foc" (Matei 3:8 și 10 și Luca 3:9). Acest îndemn apare și în Cuvântarea Domnului despre Viță "Eu sunt adevărata viță ... Dacă nu rămâne cineva în Mine, este aruncat afară, ca mlădițe neroditoare, și se usucă; apoi mlădițele uscate sunt strânse, aruncate în foc și ard" (Ioan, 15:6).

Hristos Domnul este Grădinarul cel Drept — de unde putem trage o învățătură pe cât de simplă pe atât de măreață. El este Grădinarul, iar noi suntem pomii din Livada Lui cea bine ținută, peste care cu multă grijă și bunătate varsă lumina Soarelui dreptății (a Crăciunului), care este El, și ploaia harului Sfântului Duh (a Rusaliilor), ca noi să rodim fructe bune, bine plăcute lui Dumnezeu și oamenilor, adică faptele bune. Fără fapte bune, credința noastră este moartă, fără manifestarea iubirii noastre față de Dumnezeu, de noi înșine și față de aproapele, nu mai rămânem în Dumnezeu care este Iubire, ci vom fi tăiați de la El ca mlădițe neroditoare, și vom fi uscați și aruncați în focul cel de veci. Însă, "dacă rămâneți în Mine — spune El, Grădinarul cel drept — și dacă rămân cuvintele Mele în voi, cereți orice veți vrea și vi se va da" (Ioan 15:7). ✱

Pr. Cornel

RUGĂCIUNE

Crăiasă, alegându-te,
Îngenunchem, rugându-te
Înaltă-ne, mântuie
Din valul ce ne bântuie;
Fii scut de întărire
Și zid de mântuire
Asupra-ne coboară,
O, Maică Preacurată
Și Pururea Fecioară, Marie
Noi, ce din mila Sfântului
Umbră facem pământului
Rugămu-ne'ndurărilor
Luceafărului mărilor
Ascultă-a noastre plângeri,
Regină peste îngeri,
Din neguri Te arată,
Lumină dulce, clară,
O, Maică Preacurată
Și Pururea Fecioară, Marie!

M. Eminescu

A SLUJI DOMNULUI, MARE ȘI ÎNFRICOȘAT LUCRU ESTE

Dinu Cruga

Sfinții Părinți n'au despărțit niciodată dragostea de Dumnezeu, trăirea iubitoare cu Hristos și în Hristos, de cunoșterea lui Dumnezeu, de o neconținută adâncire și întipărire a minții înțelegătoare cu gândurile lui Dumnezeu, despre lume și om, în vederea mântuirii acestuia. Dacă această nedelegată și tainică unitate a dragostei și cunoașterii este lucrătoare chiar în rânduiala legăturilor dintre oameni, cum ar putea ea lipsi din aceea a legăturii cu Dumnezeu, care copleșindu-ne mintea, ridică din noi cugetarea, cum spune Sf. Simeon Noul Teolog, și aprinde în noi focul iubirii Sale?

Cu cât iubești mai mult pe cineva, pe atât râvnești mai mult să-i cunoști gândurile și simțămintele, să-i afli viața, să deosebești pe cele care le voiește de cele pe care nu le voiește, să-i cercetezi ce-i place și ce nu-i place, să te îmbeți de lumina pe care răspândind-o, te răpește într-o amețitoare uimire. Și cu cât cunoști mai mult, cu atât dragostea se aprinde mai puternic, te golește de tine și te umple de celălalt, te ridică din tine și te așează în celălalt.

Cu atât mai covârșitor se potrivesc toate acestea cunoașterii duhovnicești a lui Hristos, căci prin El, cu El și în El, dobândim sălășluirea Duhului Său cel Sfânt în noi, care cu tăria iubitoare a harului necreat, ne întipărește trăsăturile îndumnezeite ale Fiului Intrupat, pentru ca

Dumnezeu Tatăl să ne recunoască și să ne primească dragostea de fii după har, veșnicindu-ne în viața de iubire a Sfintei Treimi.

Dar noi, în păcătoșenia și neascultările noastre, despărțiți de Dumnezeu, având destrămată podoaba de taină a sufletelor noastre, rupându-ne din legătura iubitoare a harului, nu mai știm calea de întoarcere spre împărăția luminii dumnezeiești din noi, nu mai dăm ascultare poruncilor tămăduitoare pe care le știm, nu mai înțelegem aproape nimic din Sfânta Liturghie și Sfintele Taine în care ar trebui să trăim cu Hristos și în Hristos.

Auzim corul cocoșat în balcon cântând în locul nostru: "văzut-am lumina cea adevărată," dar noi nu vedem nimic; "luat-am duhul cel ceresc," dar noi rămânem nesimțitori harului ce ni se dă cu clește de foc din potirul mântuirii. Il auzim pe preot spunând, pentru el și pentru noi: "cealaltă vreme a vieții noastre în pace și întru pocăință a o săvârși, dela Domnul să cerem," și iarăși "pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm," dar apa cuvintelor trece peste bolovanul înțepenit al inimilor noastre, și poate și al multor preoți, fără nici măcar să-l ude. Cerem Domnului, din obișnuință, ca "cealaltă vreme a vieții noastre" să fie născută din harul viețuirii în Duhul Sfânt prin care se trăiește în Hristos, dar în realitate habar n'avem ce cerem, căci în noi pocăința e doar pe vârful buzelor și rămânem în "aceeași vreme" a păcatului și nu vădim nicio râvnă, osteneală sau zdrobire, pentru a trece la "cealaltă vreme" a mântuirii noastre.

Și în bună parte nu ne mutăm din "aceeași" spre "cealaltă vreme" a vieții pentru că nu știm cum să trecem, pentru că nimeni nu ne mai arată că cererea de a săvârși prin pocăință cealaltă vreme, trebuie însoțită cu dăruirea vieții noastre lui Hristos. Și în această dăruire conștientă, stăruitoare și jertfelnică, este împletită tăria întru adevărul cunoașterii lui Dumnezeu, după pilda lui Hristos, cu dragostea fierbinte către El.

Toată Sfânta Liturghie e o scară duhovnicească, care te învață în tăceri lăuntrice pasul treptelor, care îți luminează prin mărturisiri, rugăciuni și taine, lucrarea sau urcușul mântuirii în Hristos. Dar în deprinderea păcătoșeniei, mergem la Biserică ca la un spectacol pentru care am plătit cotizația de intrare.

Nu e mai puțin adevărat că mulți vin la Biserică pentru că sunt trăitori în evlavie și frică de Dumnezeu. Dar primejdia evlaviei este căderea în sentimentalism, într-o formă sărăcită a dragostei, pentru că nu-și vedește însușirea iubitoare a cunoașterii de Dumnezeu, ci rămâne un fel de senilitate a dragostei, iubind, dar neștiind pe cine iubește și de ce îl iubește, pentru că a uitat sau n'a

Cont. la pag. 23

ANUNȚ IMPORTANT PROGRAMUL DE INLOCUIRE AL "CĂRȚILOR VERZI" (GREEN CARD)

Rezidenții permanenți care au Green Card sau "Rezident Alien Card" (form I-151) eliberate înainte de 1978, **SUNT OBLIGAȚI** să facă cerere pentru cărți noi care să le înlocuiască pe cele vechi. Cererea trebuie făcută la Immigration and Naturalization Service până la **20 SEPTEMBRIE, 1994.**

Noile cărți (Alien Card) vor specifica "rezidență permanentă," ceea ce va ușura cererile de serviciu, obținerea numărului de Social Security și alte beneficii. Taxa de cerere este de \$75.00 și trebuie plătită la Social Security Service. Pentru cei cărora le este greu să plătească, există posibilitatea de fi scutiți de această taxă.

Pentru a obține un formular de cerere, telefonați la Immigration Service, la 1-800-755-0777. ✽

Avnit niciodată să-L cunoască pe Dumnezeu. Poate că noi vedem lucruri la care Dumnezeu, în nemăsurata Lui milă și iubire, nu se uită și atunci păcatul judecății ne va păsa greu. Dar cu toată păcătoșenia noastră, este greu să înțelegem, potrivit grăirii Sfintelor Scripturi și Sfinților Părinți, cum ar putea cineva să-L iubească pe Dumnezeu fără să-L cunoască! Căci a-L iubi necondiționat, nu înseamnă că nu trebuie să-L cunoști. Însăși Hristos n-a început vremea Cinei celei de Taină, moartea și învierea Sa, decât după ce Apostolii L-au cunoscut și mărturisit că El este Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, El însuși Dumnezeu întrupat. Tot timpul, mai ales în timpul îndobâzilor, El a fost pentru ucenici Învățătorul. Ori cel ce învață, însămânțează în pământul dragostei, grăunțele cunoașterii, pentru a secera roadele credinței, care este cunoașterea celor ce nu pot fi altfel dovedite decât prin dragoste. Căci dragostea dovedește orice.

Ori pe noi, credincioși doar cu numele, evlavioși neștiutori, aflați într-o continuă alergare, cine ne învață? În trupul Sfintei Liturghii e un mădular numit pe grecește "ectenia catehumenilor" iar în românește "a celor chemați." Dintr-o păgubitoare prădare a Sfintei Liturghii, unii preoți și unele biserici, au tăiat acest mădular, spunând că azi în Biserică sunt numai aleși, iar cei nebotezați, chemați sau catehumeni, sunt rari sau chiar deloc în unele biserici creștine.

Oare Sfinții Părinți care din primele veacuri creștine și până la Sf. Ioan Gură-de-Aur și Sf. Vasile cel Mare, au rânduit Sfânta Liturghie, au văzut oare numai vremea lor și n'au avut deloc darul înainte vederii a altor vremi, dintre care și a noastră? Nu odată ni s'a vădit și nu odată ne-au spus-o chiar preoții care au tăiat ectenia, că toate cele scrise de Sfinții Părinți ai Bisericii, chiar dacă unele au fost prilejuite de necazurile teologice din vremea lor, sunt adevăruri veșnice, și care dumnezeiești fiind, sunt vii și lucrătoare pentru toate timpurile. Dezlegarea înțelesurilor însă, potrivite fiecărei vremi este osteneală duhovnicească, care nu se dobândește la facultățile de teologie, unde viitorii preoți sunt încă în afara ușilor împărătești ale duhovniciei.

Traducătorii români ai Sfintei Liturghii, luând aminte la înțelesul duhovnicesc al cuvântului "catehumen," care în veacurile marilor încreștinări a neamurilor avea un conținut foarte precis, au socotit cu înțelepciune să-l redea cu o cuprindere care să îmbrățișeze toată Biserica; și l-au tradus prin "chemat," căci Dumnezeu a chemat, cheamă și va chema până la sfârșitul veacurilor și pe necreștini și pe neortodocși, și pe cei calduți sau reci în credință, și pe fiul risipitor și pe fratele cel mare, și pe cei indiferenți, pentru a-i trezi și pe cei râvnitori spre a-i spori cu duhovnicească îmbogățire. Dumnezeu ne vorbește neîncetat, prin cele ce ni se întâmplă sau nu ni se întâmplă din grija Lui, prin lucrurile pe care le folosim și mai ales prin chipurile cu care le folosim, dar mai ales în Sfânta Liturghie și Sfintele Taine, unde îi ascultăm iubirea răspândindu-se în noi cu darul bunătății și al

milei. Și vorbele lui Dumnezeu sunt totdeauna chemări, pe care le-am putea auzi dacă nu le-am acoperi cu zgomotul vorbirii noastre despre patimile și plăcerile în care ne desfătăm. Părintele nostru D. Stăniloae avea dreptate să spună că tocmai această parte a "chemăților" din Liturghie ar trebui "dezvoltată," pentru ca fiecare să, iasă "din starea de indiferență și de egoism "spre starea de credincioși vrednici de a participa la aducerea jertfei euharistice." Căci dacă ne-am cumpăni credința și iubirea cunoscătoare de Dumnezeu, ar trebui ca cei mai mulți dintre noi să iasă, auzindu-l pe preot spunând că "nimeni din cei chemați să nu mai rămână."

Cu o pricină sau alta, Dumnezeu ne îndrumă la biserică, dar neînțelegând nimic sau aproape nimic din tainele ce se petrec și neaflând nimic care să le adune mintea din rătăcirea lumească, cădem în nesimțirea plictiselii și în nerăbdarea timpului pierdut. Și sărmanii de noi nu știm că ceea ce într'adevăr pierdem, nu este timpul pământesc ci timpul mântuirii noastre.

Dacă am înceta să **ascultăm** doar, și **am participa** topindu-ne atenția în fiecare rugăciune, pe care el trebuie să o facă, în fiecare răspuns pe care preotul trebuie să-l dea, în fiecare laudă pe care el trebuie să o înalțe, încetul cu încetul însăși inima și mintea se vor deschide, pentru a-L vedea pe Hristos, pentru a-L iubi cunoscându-L mai mult, pentru a-L cunoaște iubindu-L mai mult.

Dar pentru o asemenea plugărire a sufletelor, e nevoie de cineva uns cu harul plugăriei, care să ia aminte la fiecare ogor pe care Dumnezeu îl lucrează prin el; căci pământul unuia e bolovănos de patimi, al altuia plin de buruienile egoismului, al altuia este uscat de seceta nepăsării, al altuia înghețat de gerul necredinței, al unuia la marginea drumului umblat de tâlharii nevăzuți, dar și al multora cu țărâna grasă, gata să primească sămânța Cuvântului. Și menirea bunului plugar e să le curețe pe toate și pe fiecare după chipul în care poate primi Cuvântul, ca să rodească unele pentru altele după Cuvântul însămânțat, pentru ca toate laolaltă și cu o singură roadă să arate lucrarea lui Dumnezeu. Altfel spus, preotul

Cont. la pag. 24

SEPTEMBRIE

Toamnă mândră și bogată, chiot, larmă de copii
Iar Septembrie își gată strai de frunze aurii
... Sameni grâu și secara — și cartofii ncepi să-i scoți,
Smulgi și cânepa. Că vara dat-a roadă pentru toți.

Poamele le'ntinzi la soare, să se zvânte-n ele apa,
Telina — să crească mare — o uzi des și-i dai cu sapa,
Gropi faci încă de pe acum pentru pomii ce-i vei pune
În grădina dinspre drum, dar s'alegi din soiuri bune.

Scoala'ncepe, vezi copiii s'aibă haine, cărți, caiete
Să-nvețe cu bucurie, bătrânețea să-ți desfete!
... Iar de vrei spre mântuire Calea Domnului s'apuci,
Dă, prin viața ta cinstire înălțării Sfintei Cruce!

A Sluji Domnului ...

Cont. de la pag. 23

Învățător trebuie să-i facă pe toți **biserică**, ca unii ce sunt **împreună** plugăriți în Hristos, căci după cum spune Păr. D. Stăniloae, “nu din a fi împreună, rezultă a fi în Hristos, ci din a fi în același Hristos, rezultă a fi împreună peste tot.” Numai o asemenea împreună și neabătută atenție a minților și inimilor în Hristos, îi face pe cei mulți, ca tot atâtea mădulare ale lui Hristos, un singur trup al Lui.

Dar pentru aceasta, preotul învățător, care este gura lui Dumnezeu și al cărui cuvânt de învățătură este un lucru al Duhului încredințat lui, cum spune Sf. Simeon al Tesalonicului, “trebuie să se curățească întâi, apoi să curețe; să se înțeleptească, apoi să înțeleptească; să se facă lumină, apoi să lumineze; să se apropie de Dumnezeu, apoi să apropie pe alții; să se sfințească, apoi să sfințească; să conducă cu mâinile, să sfătuiască cu pricepere.” (Sf. Grigore de Nazianz)

Vorbind însă de învățătură, să nu-și închipuie nimeni că preotul trebuie să facă prelegeri sau filosofie. Preotul știe că prin învățătură, Sfinții Evangheliști și Sfinții Părinți n’au înțeles studii sau cunoștințe despre Dumnezeu sistematizate în grămăjoare diferite, una pentru istoria religiilor, alta pentru omiletică, alta pentru dogmatică, alta pentru muzică psaltică, fiecare după un curs ostentat la facultate, ci prin învățătură ei au înțeles, zidirea duhovnicească a unei **legături** directe, cunosătoare și iubitoare cu Hristos. Căci, cum o spune tot Păr. D. Stăniloae în fiecare pagină pe care a scris-o, învățătura nu ne vine nici prin vreo metodă sau meșteșug oarecare, nici prin analize psihologice, nici sinteze filosofice, ci numai **prin Persoana lui Iisus Hristos**.

Preotul ne ajută ca prin rugăciuni, posturi, înfrânări, despătimiri, pocăință, spovedanii, Taine și Liturghisiri să refacem legătura iubitoare cu Persoana lui Hristos, adică legătura Duhului Sfânt care pătrunde în osteneala și răvna noastră de a ne curăți și de a ne uni cu Hristos, prin toate cuvintele, învățăturile și faptele Lui. Și de această învățătură și gândire a lui Hristos, cum spune Sf. Ioan Scărarul, nu se pot apropia cuvintele sunătoare, căci este **puterea** spre ușurarea celor grele de împlinit și despre care însuși Domnul ne-a spus: “veți lua putere când va veni Sfântul Duh peste voi” (Fapte 1/8), pe care Il” va trimite Tatăl întru numele Meu și Acela vă va învăța pe voi toate și vă va aduce aminte cele ce v’am spus vouă” (Ioan 14/26).

Dacă neîndoelnic în Sfânta Liturghie, Cel ce aduce și Cel ce se aduce, Cel ce primește și Cel ce se împarte, este Hristos Insuși, atunci toate câte se săvârșesc în urcușul liturghisirii, sunt ale Duhului Sfânt, care ne leagă cu firele harului, de Hristos. Sfânta Liturghie constituie, ea însăși, legătura prin care Duhul Sfânt ne unește cu Hristos.

Și tot de aici urmează că darul preoției este puterea dumnezeiască a Duhului Sfânt, lucrătoare **prin** preot și mântuind prin preot, chiar dacă preotul ar rămâne în osânda păcatelor și scârbelor sale. Slujirea acestuia e să-i pună pe credincioși și pe sine în deprinderea și stăruința legăturii cu Dumnezeu, să-i facă conștienți și știutori,

fiind el însuși mai întâi conștient și știutor, de treptuirea dumnezeieștii puteri a Duhului, coborâtă în ei, pentru a-i ridica la dumnezeirea Cuvântului Intrupat, sălășluindu-i întregi, în pace și fără de păcate, în lumina vieții Sfintei Treimi. Și această deprindere, stăruință și creștere în duh, nu se înfăptuește fără participarea credincioșilor, căci răvna și osteneala deprinderii și a stăruinței sunt ale omului, ajutat de har; dar pentru aceasta credinciosul trebuie să cunoască și să înțeleagă la ce participă sau mai bine zis de Cine se leagă și Cine este legătura. Căci legătura nu este “ceva” ci însăși Persoana Sfântului Duh.

A sluji Domnului, mare și înfricoșat lucru este. Fie că e preot de țară și adună în slujirea lui țărani simpli și fără de carte, fie că e preot de oraș și adună oameni știutori de multe, în mâinile lui este același foc nestins, jertfa lui Dumnezeu Intrupat. Purtând în inimă zdrobire și în duh smerenia, deschizându-i-se buzele de către Duhul pentru ca gura lui să vestească lauda Domnului, preotul este ales să cheme credincioșii și să le vorbească despre viață, învățătura, patimile, răstignirea, moartea, învierea și înălțarea Mântuitorului care se petrec în săvârșirea Sfintei Liturghii și a Sfintelor Taine și care constituie tot atâtea trepte și stări duhovnicești întru care își trăiește, învață, pătimește, se răstignește, moare, înviază și se înalță în noi, împreună cu noi, ca să ne aducă Tatălui așa cum s’a adus pe Sine. ✱

Second Class
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

ORTHODOX INSTITUTE
2400 RIDGE RD
BERKELEY CA 94709-1212